

Landamerkjamál
Reykjavík Eiði & Lambastaðir 1885

Aðfnr. 1365, örk 5

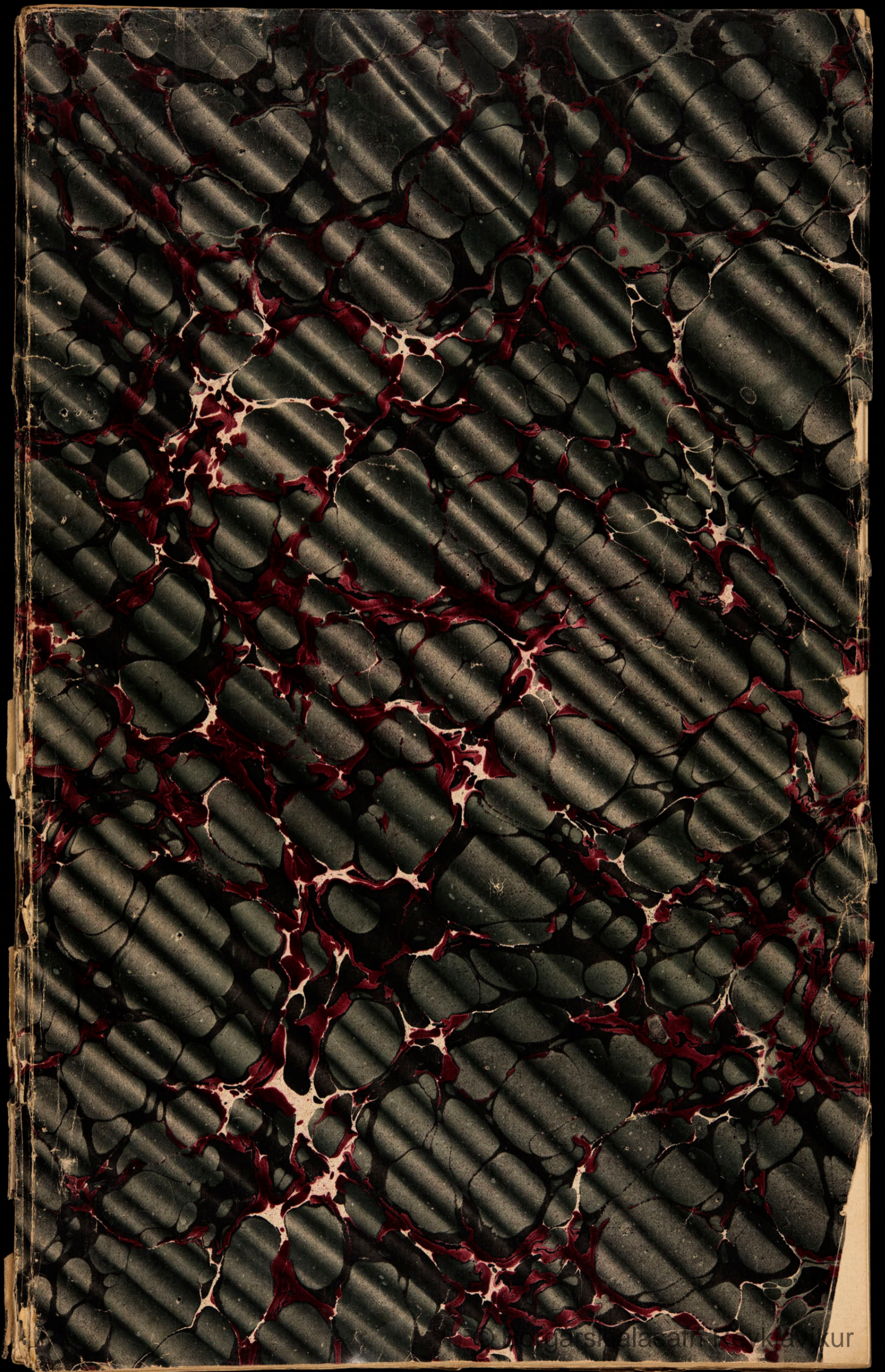
Tekið af vef Borgarskjalasafnsins

www.borgarskjalasafn.is

Heimilt er að vitna í skjölin og skal þá geta uppruna þeirra.

Ljósmyndun þessara skjala var styrkt af Þjóðskjalasafni Íslands.

© Borgarskjalasafn Reykjavíkur

Justitiarius og Assessores
í hinum Konunglega íslenska
Landsyfirkjetti

Gjóra vitanlegt, að ári 1885 mánudag-
inn þann 3. ágúst var hinum Konunglegi
Landsyfirdómur settur og haldinn af hin-
um reglulegu dómendum, hvor þá var
tekið fyrir málið:

N° 25/1885

Bejarstjórn Reykjavíkur
gegn
Eivíki Bjarnasyni

Af hendi áfrýjanda mátti bejarfógeti
E. Th. Jónassen, lagði hann fram:

N° 1. fullmátt

N° 2. löggilding

N° 3. stefnu

N° 4. leyfisbréf til að leggja fram ný skjal

N° 5. undirjettasáttur með 7. fylgiskjöllum a-g.
ad N° 5

N° 5 með fylgiskjöllum eru framleidd in
originale, en N° 1-4 eru svo hljófandi:

N° 1.

Fullmátt

257
Hér með gefur undirskrifuð bejarstjórn
Reykjavíkur herra bejarfógeta E. Th. Jónas-
sen fullmækt til þess að flytja fyrir lands-
effirgjetti máli það útaf landamerkjum milli
jardarimmar Eyðis og Reykjavíkurbejar
sem höfðað hefur verið fyrir aukarætti
skjósar og Gullbrungusjólu og nú er búið
að áfrýja til landsyfirrettarins og skal
allh sem velnefndur bejarfógeti í þessum
máli gerir hafa sama þræpt og gildi og
bejarstjórnin það sjálf hefði gert

Í bejarstjórn Reykjavíkur hinn 31/7 1885.

L. E. Sveinbjörnsson Jón Ólafsson Þjórn Jónsson
Páll Þorkelsson Eiríkur Briem H. H. Friðriksson
Jón O. V. Jónsson. Magnús Stephensen

Lagt fram í effirdominum 3. ágúst 1885

L. E. Sveinbjörnsson

#

N° 2.

Landshöfðinginn yfir Íslandi
Reykjavík 1. ágúst 1885.

Samkvæmt beiðni yðar í bræfi d. 31. f. m. og með því hinir settu mála-
ferslumenn úd landsyfirgjettim hafa

afsalad sjer rjetti sinum i því efni skul-
 ud þjer þjer með löggiltur til að flytja
 fyrir hinum kgl. isl. landsyfirrjetti fyrir
 hönd bejarstjórnarinnar í Reykjavík land-
 amerkjamál það milli hennar og Eiríks
 brónda Þjarnasonar á Eyði, sem
 dæmt var í landamerkjadömi innan
 Þjóðsá-³ og Gullbringu¹sýslu 6. f. m.,
 en mál þetta, sem skotið hefur verið
 til landsyfirrjettarinnar, tjáid þjer bejar-
 stjórnina hafa gefid yður umbod
 til að flytja

Bergur Thorberg

Jónsson

Til

herra bejarfógeta E. Th. Jónassen.

Lagt fram í yfirdöminum 3. ágúst 1885

L. E. Sveinbjörnsson

++ ++ ++ ++

N° 3.

Justitiarius og assessores
 í hinum kóngl. isl. yfirdömi

Þunggjöra: oss hefir tjáid bejarfógeti
 E. Th. Jónassen, að hann fyrir hönd
 bejarstjórnar Reykjavíkur sjái sig

knúðan til að áfríja til yfirdómsins merkja-
dómi, kvæðnum upp fyri aukarétti Sjóðar og
Gullbrunigusýslu hinn 6. þ. m. út úr landa-
merkjum milli Reykjavíkur og Eidis og hafu
dómsendur

dómt rétt að vera:

„Landamerki milli Reykjavíkurlands og
Eidis ^{á Seltjarnarnesi} skulu vera: eptir beinni línu úr
midjum Reykjavíkur hölmum eptir sker
austarlega við Eidsgranda, en vestanvert
við lendariguna í grandabót og þaðan
súður eptir Eidsgranda eptir beinni línu
í hina nyrstu þrífu, er hest er á
Sambastadaholti“

„Ofangreindan Kestrad, 32 þr., greiði stefn-
andinn og stefndi hvor að helmingi, en að öðru
leiti falli málkestradur niður“

„Dóminum ber að fullnægja innan 15 daga frá
tögbitingu hans, seti alla aðfrí ad lögum.“

Allar áfríjandi fyri yfirdómi að Krefast þess,
að greindur landamerkjadómur verði dómsdóms
ómertur og sjá tildómsdóms hefilegum málkestro-
adur fyri undirrétti og yfirdómi

Fyri því stefnist þess með til þess að mótur
fyri oss í hinum Konunglega íslenska yfirdómi
sem haldinn verður á vanalegum stund og tímum
mánudagum hinn 3. ágúst mån. þ. á. eiganda

jardareimar kistis á Seltjarnarnesi, Eiríki Bjarna
syni, til þess þar og þá að sjá skjöl og skiltíki
í rjett lög, á málúttlistum áfrjunda að hlýða,
vörn fram að beru, og dóm að meðtaka í framang
greinda átt, allt eptir því sem áfrjandi nánar
mun skýra frá fyrir rjettinum

Þvo stefnist og til þess að meta fyrir oss í yflis-
dómnum á sama stund og tíma dómendum þeim,
er hafa dóm í málinu í hjeradi:

- Þorláki Guðmundssyni alþingismanni í Svambóti
- Aristni Magnússyni bónda í Engey
- Erlendi Erlendsyni bónda á Breiðabólstöfum
- Brynjólfi Bjarnasyni bónda í Engey og
- Aristjani Jónssyni séslumanni í Skjósar og Gull-
brungusjúlu

til þess þar og þá að veita dóm sinn

Lögdagur er úi lögum numinn með tilsk. 3. júní 1796.

Skrifstofu dómsmálaritasans í Reykjavík h. 13. júlí 1885

Til staðfestu vinnugli yflidómans og nafn dóm-
málaritasans

Gjald 83^a áttu-
tú og þrið ausar
þing L. E. Sv.

(L. S.)
L. E. Sveinbjörnsson

Á 1885 miðvikudaginn hinn 15. júlímánadas hófum
við undir skrifadri eidsvarni stefnuvottar í Reykja-
vík samkvæmt lögildingu amtsins dags. í dag birt
framantitada yflisrjettarstefnu bóndanum Eiríki
Bjarnasyni á Eidi persónulega þá á heimili

hans.

Þetta vitnum við í þræpti stefnuvottaeiðs okkar
með nöfnum og vinsiglum.

Jon Borgflöndingur P. Pjetursson
(L. S.) (L. S.)
Borgun 1 kr.
Elin Króna
bogað
Höf. Öf.

Mjör löglega birt

Kristján Jónsson

Á 1885 16. júlí mánaðar höfum við undirskrifadeiðsvarnis stefnuvottar í Þessastadahlreppi birt
hreppstjóra Erlindi Erlindsyni á Breiðabólstöðum
framanvitada stefnu á heimili hans og fyrir hon-
um sjálfum er við fundum heima. Þetta vitnum
við með skrifstötu til eða þeirra er við höfum
umid og staðfestum með nöfnum okkar og signitum

Jon Jónsson Magnús Oddsson.
(L. S.) (L. S.)

Á 1885 laugardaginn þann 18. júlí mánaðar
höfum við undirskrifadeiðsvarnis stefnuvottar
í Seltjarnar nes hreppi birt framanvitada
yfirjettar stefnu alþingismanni Forlái Guð-
mundsyni í Háambóti og bendum um Krist-
Magnússyni í Engey og Brynjólfi Þjarnarsyni
á sama bæ persónulega á þeirra lögheimi.
Þetta vitnum við í þræpti stefnuvottaeiðs
okkar með undirskrifum nöfnum og

7
hjásettum signetum.

Ingjaldur Sigurðsson Lektor Bjarnason
(L. S.) (L. S.)

Borgun: 4 Kr.
Gólar Prómur
S. Sigurðsson.

Lagt fram í eyflidominum 3. ágúst 1885
L. E. Sveinbjörnsson.

N° 4.

Ni Christian den niende, af Guds
Naade Konge til Danmark, de Venders
og Gothers, Hertug til Slesvig, Holsten,
Stormarn, Ditmarsken, Lauenborg og
Oldenborg
Gjøre vitterligt: At Ni, efter den af Byfoged
i Reykjavik, E. Th. Jonassen herom aller-
underdanigst gjorte Ansøgning og Begjæring,
allernaadigst have bevilget og tilladt, saa og
hermed bevilge og tillade, at han i en mellem
Reykjavik Stjóbustads Byraad paa den ene
og Bonden Lektor Bjarnason paa Eydi paa
den anden Side verserende, inden Stjósar og
Gullbringu Sýssels Extraret d. 6. d. A. paa kjendt,
Sag i Anledning af Grændseskjellet mellem
Reykjavik Stjóbustad og bemeldte Gaard
Eydi maa, uagtet den i Sagen ergangne
Dom, og uden at aflegge den i Lovens 1-13-27.
befalede Ed, fore de Vidner, som han til

Bemeldte Sags Oplysning maatte have, samt
 at det derefter erhvervende Tingsvidne med
 de Breve og Dokumenter, som han til Sagens
 Oplysning ellers maatte have, og hvilke ikke
 tilforn for Andre Retter have været i Rette
 lagte, eller ere i de passerede Akter indførte,
 maa for den kgl. islandiske Landsoverret
 fremlægges og til Paakjendelse antages
 Forbydende Alle og Enhver imod det, som
 foreskrevet staar, Hinder at gjøre

Givet i Vor Kongelige Residentsstad *Sjöbrennan*
 den *mm* 18 *mm*

Under Vort Kongelige Segl

(L. S.)

Efter Hans Kongelige Majestæts aller-
naadigste Befaling

P. M. N.

Oddg. Stephensen

Bevilling til at fore nye Vidner og frem-
 lægge nye Dokumenter for den Kongel.
 islandiske Landsoverret for Byfoged
 E. Th. Jonassen paa Reykjavik *Sjöbrennan*
 Byraads Vegne.

Udfærdiget af Lands høvdingen over Island

Reykjavik d. 24. Juli 1885

Borgur Thorberg

Lagt fram i *effidominium* 3. august 1885

L. E. Sveinbjörnsson

Beiðdi áfríjandi um frest í 8 daga og
málskjölin Gæð. Fresturinn veittur með sam-
þykki mótpartsins og skjölin fengin honum.
Af hendi hins stefnda metti landritari
Jón Jónsson, lagði hann fram N° 6. umbod
og N° 7. löggilding, sem hér fylgja á eftir.
Stefndi mótmetti 2 af domendum sem
medlinum bejarstjórnarinnar. Var það spurs-
mál tekið undir úrskurð.

Þjettinum sagt upp

Jón Pjeturson Magnús Stephensen L. Svambjörnsson.
N° 6.

Hér með gef ég undirskrifadur eigandi
jardarinnar Lids á Seltjannasnesi herra
landritara Jóni Jónssyni fullt og ótakmark-
að umbod mitt til að halda uppi vörn
sýnis mig sýnis hinum íslenska landsýfi-
rjetti í máli því útaf landamerkjum tjóðar
jardar minnar gagnvart Reykjavík, sem bejar-
stjórnin í Reykjavík hefur áfríjgað til lands-
ýfirrjettarins og falla á þar í rjett 3. másta
mánaðar. Skal því allt sem nefndur land-
ritari gjörir eða gjöra letur í máli þessu
vera einis gitt og gott og ég það hjálfr
gjört hefði.

Til staðfestu nafn mitt og viðstadda votta

Notkas

Síghvatur Bjarnason

Gudmundur Gudmundsson

Reykjavík 29. júlí 1885

Eiríkur Bjarnason

Lagt fram í landsýfirðingum 3. ágúst 1885
L. E. Sveinbjörnsson.

N° 7.

Landsköfðingingur offis Íslandi

Reykjavík 1. ágúst 1885

Samkvæmt beiðni yðar í bræfi dags í dag
og með því að hinir settu málsfærslumenn
við landsýfirjettum hafa afsalad sjú rjetti
sinum í því efni, skulud þeir þjer með
lögkittur til að flytja fyrir hinum Kon-
ungl. ísl. landsýfirjetti fyrir hönd Eiríks
bónda Þjarnasonar á leydi landamerka
mál það milli hans og bójarstjórnarinn-
ar í Reykjavík, sem dæmt var í landamerka-
dómi innan Gullbringu og Stjórnarsjólu G.
f. m., en mál þetta, sem skotið hefur verið
til yfirjettans, tjáid þjer nefndan bónda
hafa gefid yður umboð til að flytja

Borgur Thorberg Jónsson

Til

herra Landrítara Jóns Jónsson.

Lagt fram í landsýfirðingum 3. ágúst 1885
L. E. Sveinbjörnsson.

Á 1885 mánudaginn 10. ágústmá-
nadar kl. 10. f. m. var hinn Konunglegi
íslenski landsýfirðingur settur og haldinn
af hinum reglulegu dómendum og tók

seti í rjettinum eptir löggildungru lands
höfðingja dags. 7. ágúst sem 1. dómandi f. sýslu-
maður E. Þriem og sem 2. dómari og dómsmála
skrifari landspógeti A. Thorssteinson og var
þá tekið fyrir málið
N° 25/1885

Bejarstjórn Reykjavíkur
gegn

Eríki Þjarnasyni

Fyrir hönd áfrjanda metti bejarspógeti
E. Th. Jonassen og skiladi eptur skjölum
1-7 með fylgiskjólum a-g. og lagði fram
söknarskjal dags. 8. ágúst m. sem N° 8 ásamt
með fylgiskjólum A-B og a-b og d-o. sem
hljóða svo:

N° 8.

Sökn

í málinu:

Bejarspógetum í Reykjavík fyrir
hönd bejarstjórnarinnar sama
stadar

gegn

Eríki Þjarnasyni bónda á
Lydri

ritað landamerkjum milli Reykja-
víkur lands og jarðarinnar Lydis
á Seltjarnarnesi

Ög skal fyrst og fremst leyfa mér að skila

hinum heidrada rjette skjólum þeim er eg
fekk léd síðasta réttardag nfl.:

1. stefnu í málinu
 2. kgl. leyfisbref til þess að mega leggja fram
í málinu við yfirsjettum ný skjöl og leita vitna
 3. dómsgjörðir undirryttarans í formá.
 4. fullmakt 5. lögging Landshöfðingja o.s.f.
- því næst skal eg leyfi njer um málið sjálfs
að taka fram: &c. &c.

Hinn heidraðu dómendur í Hjerabrorjettinum
hafa eigi viljast láta skjöl þau, er eg þar
hefi framlagt, hafa meina þjúsingu, hvern
skjalid 1575 (Níkurmáldaga), nje áreidarbjefid
milli Reykjavíkur Lambastada og Eyðis anno
1600 með því, að því er snertir fyra skjalid
að það einungis innihaldi yfirlýsingu 2 manna
sem annars eru alveg óþekktir, um landamerka
Reykjavíkur gagnvart Lambastöðum og Eyði,
og hafi yfirlýsing þessi framkomid við aftur
ing jarðarinnar Reykjavíkur og það verði
eigi af skjalinu sjed, að umráðamaður Eyðis
hafi verið þartil kvaddur eða átt nokkurn
þátt í þeirri gjörð, og að því snertir skjalid
frá 1600, þá verði heldur ekki sjed, að um-
ráðamaður jarðarinnar Eyðis hafi verið við
staddur þessa svo kölluðu áreidargjörð eða
hafi nokkru erimi samþykkt gjörð áreidar-
manna, enda sjé hún eiginlega ekkert anno

en yfirlýsing áreiðarmamma á áliti þeirra um merkin. Át vísu er það nú svo, að það er ekki hægt fyrir mig að sanna nú, hvaða menn þeir Olafur Olafsson og Jón Pálsson hafa verið, er við afhendingu jarðarinnar Reykjavíkur 1575 hafa lýst þar landamerkjum, nje heldur hvergi þeir 4 menn hafa verið, sem sagt er í skjalinu að hafi verið viðstaddir af hendinguna, en næst er að álita, að það hafi verið hlutadegandi ábiendus, eigendus eða umráðamenns jarða þeirra, er í hlut áttu, með því að „afhending“ jarðarinnar fari fram, og þar sem nú badi skjal þetta að öðru leyti lýsis landamerkjum jarðarinnar Reykjavíkur eins og þá og síðar hefur verið álitid rjett, og auk þess er nefnt sem heimild í áreiðargjöld þóttar Gudmunds sonar lögmanns frá árinu 1600, sem framloýð hefur verið undir málinu, og loki þar gjöldgardur sá, úr suðvesturenda Eyðstjarnar suður í sjó, sem skjalid 1575 og 1600 nefnir, em þá þann dag í dag sjext alveg á sama stad og hann á að vera eptir skjalinu, þá veridit ekki ástæða til að rengja það.

Hvad því næst viðvíkur því, að umráðamaður jarðarinnar lýdis, að því er sjét verður af áreiðargjöldfinni anno 1600 ekki hafi verið viðstaddur þessa áreiðargjöld, nje notikru

sinni samþykkt hana, þá er þetta ekki rjett,
 því að árið 1555 gekk jörðin Lýði, ásamt
 Lambastöðum og 6 öðrum jörðum hjér syðra,
 undir konung (sjá fylgiskjal Ltr. a) og upp frá
 því var höfuðsmaður konungs á Bessastöðum
 eða hans umbodsmáður, löylegur umræðamaður
 Lambastada, en nú segir einmitt árisáttarbréfið
 frá 1600, að Joachim Solche, kgl. Majestets
 umbodsmáður á Bessastöðum hafi verið
 viðstaddur við árisdina og umis daginn eftir,
 þegar árisáttarjörðin á fjölmennu þingi að Þópa-
 vogi, þingstað rjettum, var borin undir
 samþykki þingheimisins og þar samþykkt
 þessum tilnefnið grana árisáttarjörð Karfa
 Ormsson, en hann var þá ábúandi jörðarinn-
 ar Reykjavíkur og hefur hann sjálf sagt þá
 verið nýjörðin það, og er alls ekki ólíklegt,
 að hann hafi beidd þessara árisáttar af þóð-
 lýmami Gudmunds syni, þegar hann tók
 við jörðinni eftir föður sinn Orm Karfason,
 en það gjert af fornum ritum, að Ormur þessi
 hefur átt og búit á jörðinni Reykjavík 1590,
 því það er segir svo frá í árbókum Espólins,
 að höfuðsmáðurinn Lauritz Kruse hafi haf-
 þlut á jörðinni Reykjavík undan Ormi Karf-
 syni með ójöfnuði (sjá fylgiskjal Ltr. b.) eftir
 við líka fylgiskjal Ltr. A in fine.

Nú hefi jeg þá sýnt og sannað, að þeir máls-
partar er komu fram við áreidargjörðina 1600,
vorn rjettis hlutad eigendur jarðanna Lypsis, Lamba-
stada og Reykjavíkur, og til samfundamertis
um, að það er rjett hermt, að Nafsi Ormsson
hafi 1600 átt jörðina Reykjavík, skal þeu em-
fremur getið, að skerja hans Guðrún Magn-
usdóttur með vorum sinum, 1616, makaskipti

I hundruðum úi jörðinni Reykjavík við
Könung gegn III öðrum jörðum (fylgiskjal
Ltr. A) kunnig ber það að athuga, að Nafsi
Ormsson leggur fram eldri skjöl umsiglud
við áreidargjörðina 1600 fyrir landameðkj-
um þeim, er hann þar vill hafa fram,
og að hris vegar Joachim Solehe (fylgiskjal
Ltr. B) rjettur umráðamaðu jarðarinnar Lypsis
sem þá, eins og tekið hefur verið fram,
vur orðin Kónungseign, samþykki þessari
landamerki milli Reykjavíkur Lambastada
og Lypsis, sem áreidargjörðin ákvað, en
það mundi hann vissulega eigi hafa get,
hefði hann sjóð sjú amrad fast, því
það er alkurrukt, að höfudsommernis á
Bessastöðum og þeirra umboðsmenn getu
eigi ganga undan Krúinnis af jarðagögi
því, er þeir höfðu máð i, en mjög ströng-
lega hjeldu uppi öllum rjettindum Kónungi
jarðanna og það nógu freklega stundum

Loks má taka það fram, að lögmáður Þórtur
 Guðmundsson, sem er mjög merkur maður,
 hefur, með tilkvæddum mömum fyrstikid
 árið 1600 svo það er þó séður ástæða
 til þess að halda, að árið á minni
 hafi verið, öllumugis: þess vegna verður
 engin áhersla lögð á það, þótt í einni
 afskriftinni af áriðargjörðinni stund
 „fyrir summan Lambastadi“ sem er án
 efa ritvilla fyrir: fyrir austan þó
 báðar afskriftarnar af Vikumáldaga,
 bæði sí, er Kirkjubók Reykjavíkur - Kirkju
 og einn sí, sem tekinn hefur verið af ský
 í handritasafni Arna Magnússonar, í
 Kaupmannahöfn, segja að gardurinn
 gangi suður í sjó fyrir austan Lamba
 stadi, enda er það nú ekki algerlega
 rangt að segja: fyrir summan: Lambast
 þó gardurinn kemur til sjávar fyrir au
 an Tjarnarkús-vitid, sem kallað er, eða
 suður-austur frá Lambastöðum; að lög
 máðurinn hafi hvatt til áriðar alveg
 öllumuga menn er með öllu óhugsa
 þó venjulega eru til áriðar teknir kunn
 ugis menn, og jafn merkur maður og
 Þórtur lögmáður Guðmundsson hefur
 sjálfsagt ekki brugðist út af þeirri venju
 Eftir að dómendurnir hafa lýst þó

af hárind
 fylgiskjal
 Litr. n

yfir í dómni sínum, að eg ekki hafi farið
 fram lögmatar sammaní fyri merkjaflofum
 merium, þá komast þeir þannig að orði.
 og með því það á þeim lögunni er verfalaut
 að þrotulandið hefur verið yrkt og notað
 frá Eyði um mjög langt árabli, eða svo
 lengi sem elstu menn munu, átölulaut
 af hálfu Reykjavíkur allt þangað til
 1879, þá hefur landamerkjadómurinn
 komið að þeirri niðurstöðu, að taka
 landamerkjalyðingunni þeirri til
 greina. &c. &c.

Það er ekki gott að sjá á þessu dómni-
 endurni byggja þessa ástæðu fyri dómni
 sínum, því þeir hafa ekki skýrt það
 til neinna vitnisburða eða skilríkja,
enda er þetta fjarstætt illum samni.

Áriandi lýðis hefur ekki átölulaut
 brúkað þrotulandið, þvert á móti
 hefur bæði honum og öðrum Seljern-
 ingum, af hálfu Reykjavíkur, verið bren-
 ut öll afnot af því, nema með leyfi
 Reykjavíkurbjar, og bæði Lambastada
 áriandinn og aðrir Seljerringar, á með-
 an það fjekkt, borgar fyri afnot þess;
 en slík brúkun gefur engan eignarrétt
 yfir landinu, eins og eg líka skýrt
 tek fram við undirjettum (sjá fylgiskjal

Litr d. og e). Þottorð þau fyri brúkun þrétu
 landsins, er mótpartur minn hefur læst
 fram við undir rjettim (sjá fylgiskjal Lit.
 d. og e.) met og að engu, þar sem þau eru
 óeðfest og ekki gefin fyri rjetti, enda eru
 þau ósamhljóða og ekki rjett, því hvernig
 getur Þill Guðmundson sagt í vottorði
 sínu, (rjettarskjal N° 23 í undir rjettarqvarð
 unum): „líka vissi ég eigi til, að neitt
 skammt væri ákært um þetta land af Reykju-
 úrhálfa“, þar sem þessi maður fór 1856
 sem hreppstjóri í Seltjarnarnes hreppi
 þekkt býr frá bejarþingetunum í Reykju-
 úrhálfa til birtungu fyri seltjarnesingum um
 að þeir eigi ein leyfis mottu nota land
 það, er Lambastadabændinn mi vill
 eigna sjer, nfl. Skapluskjal og Sautagerð
 míri, sem kölluð eru, (sjá fylgiskjal Lit.
 d. m.) Auk þess kemur mi sí Landamer-
 lina, er undirdómurinn ákveður miklu
 auðtar yfiri lýstgranda, en hann má
 an, en all þangað vill Magnús Jónsson
 eigandi Sels og Bráðræðis eigna sjer land
 (sjá rjettarskjal N° 17.); Landamer-
 domurinn í þessu máli hefur þess regnu
 sneitt álitlega óneid af því landi, er
 greindur Magnús-þyrkisk eiga, og sjón

það allra best, hvað mörkin eru sett af handaköfi i undirjettar dómnum. Sjá staklega vil eg taka það fram, að hinn svo nefndi Notivöllur, er vottorðin tileinka-
 kyti og segja að þau soti til að á þessari öld hafi verið yfaktur frá Eydi-
 nu af Magnisi Jonssyni. Þráðredti, er umgirtur með skurdum og af honum tal-
 um tilheyrandi Selsvegninni

Lokt vil eg leyfa njer embættum að leggja fram 1: afskrift af Vökumál-
 daga eptir bók i handritasafni Hamme-
 ar biskups Ferrissonar á landsboka-
 safninu (Litr n) 2: ritdrátt úr jarda-
 bók (fylgiskjal Litr o.) Arna Magnissonar
 og Páls J. Mídalins lögmanns, er var sam-
 in 1703 yfir jardarnar i Gullbringu-
 sýslu og sest af þeirri lýsningu á
 Eydi, sem er samrin af Commisariis
 i votta vísuvist, eptir því er þáver-
 andi ábúandi á Eydi hefi skipt þá
 að torfrista og stunga naum og lítl; mó-
 tak af eldiviti i Vökulandi; engjar
 engar; hagar og útgangar i lakasta mati
 og samas þessi lýsing allra best, hversu
 rjett að landamerkin eru talin milli
 Reykjavíkur og Eydis i þeim skjölum
 er eg hefi framlayt, því eptir þessari

Lýsingu á jörðinni 1703 getur hún all-
 egi allt þetta land með suðurhlut Eyðis-
 vatns eða Eyðstjarnar, er stefndi nú
 eignar þessari jörðu sinni, því þá hefur
 hann allt noya torfristu og stungu í
 landareign sinni og líka mótak og
 sömuleiðis haga og útgængur fyrir
 skepnur sínar, en allt þetta vantar jörð-
 ina 1703 og vantar eftir þeim landa-
 merkjum, er eg vil láta gilda, enda sést
 það af okryslu þeirri. Fylgri þjálf. lit. h. j
 sem Asgeir Finnboya soni bejarþeg-
 danum í Reykjavík 1856 eftir þá
 bændur í Seltjarnarnesþreppi er þetta
 á Reypti mótak í Reykjavíkurlandi,
 að benidum í Skuptholte, sem er hjá-
leuga frá Eyði er einn á medal þeirra
 Seltjarnunga.

Þegar loka er tekið tillit til mats þess er
 sett á jörðina Eyði í jafabókunni 1861
 nfl. 7.8⁴ og hún vegar er tekið tillit til að jörð-
 in sem góð útræðisjörð hefur verið þó heldur
 hátt metin, er á und eyð, að matsemjurnir ^{mann}
 ekki hafa þá álitit að jörðin eiti mikið
 land nema tinnit enda vita allir, að spörin
 hefur á öldinni sem leið (1799 í flóðinu
 mikla) og síðan brotið svo mikið af þessari
 jörðu, að flesta hefur orðið þeim á allt annan

stað, er hann áður var. Til samamburðar
 vil eg taka fram að Thomsens tíni sem
 er seldin tíni austanvert við fjörnina í
 Reykjavík er metið 1861: 10. 39^v að dýrleika
 (smb. hér við, að eptir Konungsráðsúrskurði 27.
 sept. 1826 má selja Eydi fyrir 24 Rdll., er
 sýni að jörðin þá ekki getur hafa átt
 mikið vitland (sjá Johnsen's jörðatal bls. 438)

Með því nú dómenduráði, er dæmt hafa
 hann afskjada landamerkjadóm, að minni
 álitu ástæðulaust hafa gengið fram hjá
 þeim þreflegu skilríkjum, er hafa fram-
 komið í málinu af minni hendi fyrir
 undirjettinum, enda þótt mótparturinn
 engar þreflegar heimildir hafi sýnt fyrir
 Krofu sinni, er hnekkir þeim skilríkjum
 er eg hefi fram lagt, og byggt dómurá-
 slitin á átölulausri brúkun þrotulands-
 nis frá Eydi í ómunnatíð, sem er
 óvinnuátt af mótpartinum og auk þess,
 ann og eg hefi tekið fram, hjá fyrir-
 rjettinum aldrei hefur átt epi stað þá
 vörður það mín:

Rjettarbráfa:

í þessu máli:

1. að hann afskjadi undirjettar dómur
 Skjósar og Gullbringuveglu verði dómur-
 ur ómerkis og málinu vísað heim eptur

til nýrrar dóms dleggingar
 2. að mér verði dæmdur málskostnaður frá mót-
 partinum fyrir báðum rjettum með 120 Krón.
 eða einhverju hefilegu eplis mati rjett-
 arnis

Legg eg svo málið í dóm með fyrirvara.

Reykjavík 8. ágúst 1885

Verðingarfyllt

E. Th. Jonassen

Til

Hans Konungl. islenskra Yfisdóms

Lagt fram í yfisdóminum 10. ágúst 1885

Athorsteinsson

settur.

11

11

11

11

Litr. A. ad N° 8.

Magnus Christensons Kgl. Forordninger og aabne
 Breve 2. Deel. pag. 265-267.

LVIII.

Om Magaskifte paa Reykevíg og Bæke, Laug-
 vand Hildfeld

Christian den Fjende etc.

Gjøre alle vitterligt at efter som Os Elskel.
 Gudrun Maagersdaatter, og hendes Sønner Jon
 Gudmundur og Jacob Karvesønner nu for
 Magelauff evige Eyendomb underdaniqst have
 udlagt til os og vore Efterkommerer Stort
 udi Danmarck og Cronen denne efterkrevne
 Jord af deres Arvegods, som kaldis Reykevíg,

liggendis paa Sallenes udi vort Land
 Sýzland 8. Hundrede paa Dyshed med sin
 Kirke Eign, Grund, og Eyendomb til lands
 og Vands med Rette og ald Herlighed,
 som der af Aildstia fuldt haver og endnu
 følger med rette; aldeles intet undertaget
 udi nogen maade eftersom det bres, de
 os underdanigst der paa givet have
 ydermere formelder og udviiser; da have
 vi derimod til fyldest vederlag maadigt
 igjen udlagt til fornemte Gudrun Aagaars
 datter, hendes Sønner Jon, Gudmundur,
 og Jacob Narvesønner og deres Arvinger
 disse efterskrevne tre af Vore og Cronens
 Jorder udi fornemte Vort Land Sýzland
 liggendes ved Nafne Bache, Langer-
 vand og Kidefeld, hvilke fornemte Vore
 og Cronens Jorder med ald deris Ejen-
 domb, Herlighed og rette Tilliggelse al-
 deler intet undtaget udi nogen Maade,
 ved hvad Nafn det helst er ellers
 nefnes Rand, som der nu tilligger og
 af Aildstia Tilligget haver og bør
 der til at ligge med rette, saa at
 fornemte Gudrun Aagaars datter, hendes
 Sønner Jon, Gudmundur og Jakob
 Narvesønner og deres Arvinger maa
 og skulle have og nyde, bruge og be-

holde for Evindeligg Eyendomb og
 kjendes Vi os Vore Efterkommere Konger
 udi Danmark og Cronen aldesis ingen
 ydermere Rett, Loaddet og Rettighed
 at have til eller udi fornefnte Jorder
 efter denne dag udi nogen Maade;
 Thi bepligte Vi os, Vore Efterkommere
 Konger udi Danmark og Cronen at fra-
 kiemle og fuldkommeligent tilstaa
 Gudrun Mogensdatter, hendes Sønner,
 Jon, Gudmund og Jacob Narvesøner
 og Deres Arvinger fornefnte Vore og Cronens
 Jorder med al deris Rente og rette Til-
 liggelse for hver Mandis Tiltale, som der
 paa Kana tale med rette udi nogen
 maade, og der som saa skiede at for-
 nefnte Jorder eller nogen deses Eyendomb,
 Rente eller rette tilliggelse blev fornefnte
 Gudrun Mogensdatter, hendes Sønner Jon,
 Gudmund og Jacob Narvesønner eller
 deres Arvinger afvunden udi nogen
 Domb eller Rettergang for Vor vordhiemls
 brost skylda, da bepligte Vi os Vore Efter-
 kommere Konger udi Danmark og Cronen
 at vederlegge fornefnte Gudrun Mogens-
 datter, hendes Sønner Jon, Gudmund
 og Jacob Narvesønner eller deres Arvinger
 saa goede Jorder igien baade paa Eyendomb

Landgilde, Herlighed og Rente og saa
velbeleylijet inden sex samfulde Uger
der noot efter og holde det demmem
og deres Arfvinger skadesløs i alle Maader
Givet paa Vort Slot Sjjobenhavn den 19.
Aprilis 1616

Under Vort Signet
Christian

Biskop Hr. Jonssen udi sin Hist. Eccl.
Tom. III. pag. 35. & 4. siger at Lensmanden
Lauritz Kruse, nødte i mod al Lov
og Rett, Orm Narvesen udi aaret 1590
til at afstaae nogen Part af Gaarden
Reyknesig, som for med et Lensmand-
ens Overmagt, endskiøndt uwillig
og gredendes, maatte begive sig desfor

Rjett skrifad iis fyrr nefrdu lagasafni
vottar
Esh Jonassen
hajar fogeti.

Lagt fram i yfildominium 10. august 1885
A. Thostenson
settur
+ + + +

Fylgiskjal Litr. B ad N° 8.

Utdrættur iis ái bókuum Espolius V d. bl. 93.

XCV Cap. in fine

(ár) 1600 "Joa' var Joachim Solke umboði
maður a Bessastöðum."

Rettan utdrátt stadsfestir
E. Th. Jonassen
Lagt fram í yfirdómnum 10. ágúst 1885

A. Thorsteinson
settur.

† † † †

Fylgiskjal a ad N° 8.

Utdráttur úr dóbókum Espolins IV deild 4. p.
bls. 113.

1555
um

Jafnskjótt tók höfuðsmáðeim (i Arnútur
Steinsson) þegar, að kunningsbódi, Nesja-
jarðu - VIII saman frá Skálholtskirkju
og lagði undir krúnuna: Nes, Skild-
inganes, Lyði, Lambastadi, Eyvindar-
stadi, Svitholt og Skógtjörn og Brecku,
epta þvi sem Martari biskup hafði
ekkað - þar var kaupbréf gert um
í Skálholti föstudaginn næstan eft-
ir víjunnar dag Maríu

Rettan utdrátt stadsfestir

E. Th. Jonassen

Lagt fram í yfirdómnum 10. august 1885

A. Thorsteinson
settur.

† † † †

Fylgiskjal Litr. b ad N° 8.

Utdráttur úr dóbókum Espolins V. d. 4. p. bls. 67

1591.

Lýsi (Arnason) var seinna prestur í Vatni-
firði. hann átti þorriju dóttur Nafnu
Arnasonar súður í Reykjavík og Lúð.

riinar Magnús dóttur, systur Halls Skálts
sem guad Halldrápu o. s. fr.

1885
og embremur útdrátt úr sama riti V. bl. 60.
á 1590. Lauk svo þri þringi og fór hófuðsmáður-
inn (Lauritz Krusi) utann og hafði áf-
ur hlut í Reykjavík undan Ormi
Narfasyri með ójöfnuði; fór Ormur
þáttan grátandi

Þetta útdrátt staðfestur

E. Th. Jonassen

Lagt fram í yfirdómnum 10. ágúst 1885

A. Thorsteinson
settur

++ ++ ++ ++

Fylgiskjal Litr. d. ad N° 8

Eptirít af auglýsingu bejarþingis í
Reykjavík dags. 9. maí 1856.

„Hér með bannast öllum utanbejar-
mönnum að taka mót í Skaplustkjöli,
Skirkjumyrri og Laudagerðismyrri, sem
eru innan landareigna Reykjavíkurbejar,
nema þri að eins, að menn þar til hafi
leitad samþykki hlutadeiganda á und-
an. Þeir sem gegn þessu bjóta, mega
eigi vísa málsoðin til sekta og skadabóta.“

Þetta skrifad eptir bréfabók bejarþingis
dómisins votta og hermed

E. Th. Jonassen
bejarþingi

Lagt fram í yfirdómnum 10. ágúst 1885

A. Thorsteinson

++ ++ ++

Fylgiskjal Lits e ad N° 8.

Eftirrit af brifi bejarstjórnans í Reykjavík
til hreppstjórnans á Seltjarnarnesi Pils
Gudmundssonar í Miðnathúsum dags.
9. maí 1856:

„Bæði í fyrra og að undanförunu höfu
sjónsi bendur í Seltjarnarneshreppi tekið
upp mó í Skaplaskjöli, Kirkjumyrri og
Saudagerðis myri, sem eru innan landar-
eignar Reykjavíkurbejar, án þess að þeir
hafi beðgt eða fengið leyfi til móttöku
þessar eða greitt nokkurt endurgjald fyrir
hana.

Þar eð bejarstjórnin ekki vill lengur lida
þvílíka óheimila brúkun kaupstaðarlot-
arinnar, af utanbejar manna hálku, og
þar prófastur O. Pálsson að því leyti hann
á hlut að máli vegna Kirkjugarðarinnar
Sels hefur tjáð sig að öllu sumdóma bejar-
stjórninni í þessu, þá erud þjer þjer með
bedni að auglýsa tafarlaust fyrir hreppi-
bium yðar, að móupptekt á ofangreim-
um stöðum eða annarsstadar á lóð
bejarinnis er frá í vor og hjedunaf
að öllu leyti bömmud þeim, nema
því að eris, að þjer sitvegi sju þar
til leyfi á undan og greiði fyrir
það samgjarna borgun, mega þjer

sem gegn þessu bjóta eiga visa mál-
sókn til sekta og skatubóta.

Þetta ritad eptir bréfabók bejarþingeta
embættisins vitna.

E. Th. Jonassen
bejarþingeti

Lagt fram i effidominum 10. ágúst 1885

A. Thorsteinson
settur

++ ++ ++ ++

Fylgiskjal Ltr. f. ad N° 8.

Eptirit:

Þar er hreppstjórnin þessu vijlega til-
kynnt mjer bjef af 9da þ. m. frá bejar-
nefndinni i Reykjavík þvi viðvitjandi,
at okkur hefi framnesingum veri hardlega
bannað mörupptak i svokalladri Kirkju-
mijri án leyfis og endurgjalds. Jeg finn
þetta mjög semilegt, at nefndin fari
fram á þetta við utanbejar mem, sem
ekki hafa tilkall til mjeravinnar, enda
þvi þetta hafi nú viðgengið manni eptir
manni vist yfir 100 ára tíma. En það við-
ist nokkru hart at bejja eiganda Lamba-
stadalóðsinnar, sem ad liggur þar nosh
við, at öllu leyti frá mörupptaki, þvi
engin sjátt þar landamerki i milli,
og jeg er mjög efatur i, at nefndin geti
möt mál þessu án þess ad þve skýlans

sök til með landamerkjum. En til
 þess að fyrirbyggja landspretu og mis-
 klíði, sem geti orðið milli okkar býs og
 bejarinna útaf þessu, þá vil eg beid-
 ast þess, að nefndin hefði eptirleidis og
 í sí framnesingum, sem vilja þá mó-
 upptak í Skaplaskjöli, að taka þar upp
 mó til bremslu mot samgyfarni spökn-
 un fyrir og undir einu vil eg bjóðast til
 að vera tilgjornarmáður nefndarinnar með
 móupptakið, að hver útaf fyrir sig borgi
 reglulega eptir það hestatal, er hann
 af þurram mó harnflæstur. Jeg get
 ekki sjóð, að borgum fyrir móupptaki
 á þessum stöð geti orðið samgyfamt
 og jafnt, eptir til tölu, nema því að einu,
 að jafna því á eptir hestatali, því
 það kemur oft fyrir, að þessa fleiri
 leita allan daginn og finna alls engan
 mó og verða svo búnir að hverfa heim
 aftur.

Jeg vil einnig geta þess, að áður
 en að þessu barni nefndarinnar var lýst
 yfir, var hlómáður minn Sigmundur Sig-
 mundsson búinn að taka upp mó á þess-
 um stöð, og vana eg að hann ekki verði
 réttastur fyrir það, þar sem hann ekki
 vissi áttad, en að sjá veri það einu

og öðrum áður fyrri heimilð.

Lambastötum 23. ja mai 1856
andmjúklegast
Asgeir Simmbergason.

Þetta eptirvit stadsfestu
E. Th. Jónsson

Lagt fram í yfirlidominum 10. ágúst 1885
A. Thorssteinson
settur

#

Fylgiskjal Letr. g. ad Nr 8.

Útskrift úr gjörðabók Reykjavíkur borgarfull-
trúa

Á 1856, föstudaginn 30. d. maíman.
áttu borgarfulltrúa fund með sjá á vanda.
stad, H. Friðriks son, J. Guðmundsson og
Þorst. Jónsson.

1. Var þá fyrst tekið til umræðu bjólf frá
Asgeiri Simmbergasyni á Lambastötum,
þar sem hann biður um, að framnes-
ingum verði leyft að taka upp mó í
Kaplaskjöli í á og framvegið gegn sam-
gjarni borgun undir hans umsjón. Áttu
þeim samman um að svara á þá leið,
að þeir fengu leyfi til þess mína í á
móti því, að þeir, sem taka mó upp
í Kaplaskjöli, borgi 1 skilding á hveggjum
mí hesti, er þeir upptaki, og Asgeir hefi
þat eptirvit, sem hann lesar í bresinu

og vinistandi fyrir skilvisri borgun í
 alla stadi, og samkvæmt þeirum vörðum
 þegarfulltrúum, að Sigmundur Sig-
 mundsson eigi að seta, og eigi sé á-
 stæða til að setta hann fyrir móupp-
 takið sjerstaklega, enda þótt hann hafi
 gjört þat án leyfis

— — — — —
 — — — — —
 Fundi slitið

A. Sr. Friðriksson. Jón Gudmundsson. Th. Johnsen.

Þett opturrit vitnar:

E. Th. Jónsson
 þegarfegeti

Lagt fram í yfirdómnum 10. ágúst 1885

A. Thorsteinsson
 settur

#

Fylgiskjal Litr. h. ad N° 8.

Opturrit:

Gjöld til þegarjööðs fyrir móttak í Skirkju-
 myrinni Skaplaskjöli, frá þessum:
 frá Páli Kreppstjóra Gudmundsyrni á Myrur-
 húsum fyrir 36 hesta. 36 sk.
 — Svani Angermundarsyrni í Skaptholti
 fyrir 54 hesta 54-
 — Einari Einarsyrni á Þiggardi
 fyrir 50 hesta 50-
 — Ekkjurni Valgerði Ólafsdóttur í Ráðagerði
 fyrir 10 hesta 10-

frá Eyjólf Magnússyni á <u>Skaptholti</u>	fyrir 48 hesta	48-
--- Jóhanni Sigurðssyni á <u>Árólfsskúla</u>	fyrir 60 hesta	60-
--- Einari Hjörtsyni á <u>Tjarnarkúsum</u>	fyrir 24 hesta	24-
--- Sigríði Jónsdóttur á <u>Lambastöðum</u>	fyrir 24 hesta	24-
--- Sigmundi Erlendssyni á <u>Tjarnarh.</u>	fyrir 40 hesta	40-
--- Þórti Jónssyni á <u>Lambastöðum</u>	fyrir 70 hesta	70-
--- Þórti Hindreksyni á <u>Melshúsum</u>	fyrir 56 hesta	56-
--- Guðmundi Haldróssyni á <u>Melshúsum</u>	fyrir 46 hesta	46-

5 rd. 38 sk.

gengur frá fyrir Þórt Jónsson

70-

4-64-

Lambastöðum 26.ta Febrúar 1857.

Asgeir Fimmbogason

borgar U.S.

S. F. Næra Land og býjarfélagi U. Fimmsen

Þjett eptirrit staðfesti:

E. Th. Jónassen

býjarfélagi.

Lagt fram í yfirdómnum 10. ágúst 1885

A. Thorsteinsson

settur.

Fylgiskjal Litr. i ad N° 8

Eptirrit:

Þjer með leyfi og mjer á nij að leita
emma heidauðu bójarnefndar í Reykjavík
þá, hvort hún vill leyfa í á mírupptak
í Þirkjumyrinni (Kaplaskjöli) fyrir sömu
borgun og í fyrra, og að undirskrifadur
staði sinni fyrir borguninni? Vil eg eink-
um geta þessra manna, sem eg beiðist
þess fyrir, sem eru þessir:

1. Þórus Þórisson á Lambastöðum
2. Sigmundur Erlendsson á Tjarnarhúsum
3. Einar Hjörtsson samastadar
4. Þórus Þendreksson á Skelshúsum
5. Gudmundur Halldórsson samastadar

og væri mjer þótt hið fyrsta að vita um það.

Lambastöðum 2^{an} júní 1857

Asgeir Finnboason

Þjett eptirrit staðfestir

E. Th. Þórisson

Lagt fram í yfirdöminum 10. ágúst 1855

A. Þorsteinsson

settur.

#

Fylgiskjal Litr. B ad N° 8

Útskrift úr gjörðabók Reykjavíkur bójar-
fulltrúa:

Á 1857. 13. dag júní mánaðar átta full-
trúarnir fund með sjer, en landloypir.

rjettar domari Joni Pjetursson kom sigi
 og hafði honum þó verið tilsagt.
 1. Nar þá tók til umræðu bjóð bejarforjeta
 13. júní, með bjófi Asgeir Sannborgasonar
 frá 2. p. m., þar sem hann beiðist, að
 framnesingum mætti leyfast að taka upp
 mið í Kaplaskjólum evis og í fyra, alls
 5 mönnum, og var það álit fulltríanna,
 að leyfa það í þetta skipti fyrir sömu
 borgun og í fyrra, þó með því skilyrði,
 að þeir tæku upp sem neðst í bakkanum,
 að orðið geti, en eigi uppi í miðrinni,
 með því rjettast veri sem allra fyrst að
 fríða Kaplaskjólid, til þess að þar með tím-
 anum geti orðið moirupptak aptur og skýli
 Asgeir hafa ábyrgð bæði á moirupptek-
 ummi og borguninni

Fundi slitið

H. H. Friðriksson. Joni Gudmundsson. Th. Jahnson.
 Rjetta áttáttu þriðjuni 1885. Joni Þorsteinsson.
 L. Th. Jonassen.

Lagt fram í effidominium W. agúst 1885
 Alhósteinsson
 seltur

Fylgiskjal Litr. l. ad N° 8.
 Eptirrit.

Brjef bejarfulltrúanna í Reykjavík til
bejarþóttans þar dags. 13 júní 1857.

Með brjefi yðar dagsettu í dag, hafist
þjer, herra Kansliráð sent oss brjef frá
bólkendara Asgeiri Förimbogasyni dags.
2. j. m., þar sem hann beiðist þess, leyfi
fyrir frammesanga, einþum 5, sem hann
tilgreinir í brjefi sínu að taka upp mó
í Skaplaskjöli gegn sömu borgum og í
fyrra, og að velnefndur Asgeir standi
inni fyrir borguninni

Þjer höfum ihugað þetta mál og sett
það á fundi með oss, og er það álit
vort, að leyfa móupptektina rétt í
þetta sinn, með þeim skilclaga, sem áður
er umgefið, en þó með því skilyrði, að
þeir taki upp sem neðst í bakkanum,
en eigi uppi í mjórum, og sjái As-
geir um það, því það er álit vort, að
sem allra fyrst eigi að fríða Skaplaskjöli
en fyrir allri móupptekt, til þess þar
geti með tímanum verið móttak áptur.

Brjefið fylgir þjer með áptur

H. Str. Fridriksson. J. Gudmundsson. Th. Johnsson
J. Þorðarson

Þjett áptirit staðfestis

E. Th. Jónsson
bejarþóttis

Lagt fram í yfirdómnum 10. ágúst 1885

A. Thorsteinson

4 4 4 seltu 4

Fylgiskjal Lit. m ad N° 8.

Eftirvit af bjefi bejar fulltrúa Reykja-
vítis til bejar þójetans í Reykjavík

+ 2. júní 1856.

Með bjefi yðar, dagsettu 29. f. m. hafist
þjer, heira kanselírað, sent bejar fulltrú-
unum og beidst alit þeirra um bjef
frá Asgeiri bóttbindara Fimbregasyni,
dags. 23. s. m. þar sem hann beidst þess
að framnesingum verði leyft að taka
upp mó í Skaplaskjöldi til brenslu móts
samgjarnri þóttun og bjðst hann til
að vera til sjónarmadur með móuypp-
tekinnu og skilvíslegri borgun eptir hesta-
tali. Enn þennur létu hann þá von sinna
í ljósi, að húsmadur hans Sigm. Sig-
mundsson eigi verði sektadur, enda
þótt hann þegar væri búinn að taka
upp mó í Skaplaskjöldi.

Eptir að vjer höfum ihugad þetta mál
og rétt það á fundi, vjer, sem hjá ritum nöf-
vor undir, vor það sameiginlegt álit vor
að leyfa framnesingum móts borgun móuypp-
tek i Skaplaskjöldi, fýest um sinn í ári
með þeim skildaga, að Asgeiri bóttbindara

Finnbogason, eptir tilboði sínu, hefi tekið
sjón með, að að því eigi þurfi svo hagan-
lega, sem verður, og sem minnstur jarðusli-
gerður að auðit er, og hann innistandi fyrir
skilvirkni borgun í teknan tíma, en er þinnast
að borgunin sé háfilega rétt l. sk. fyrir hvern
hest af þurrum má, sem upp er tekið. Eptir
því sem ástendur, þinnast er eigi ástæða til
að setta Sigmund Sigmundsson fyrir
móupptak sitt, en sjálfsgætt er það, að hann
verður að borga fyrir móupptak sitt eins
og hver annar utan bejaromadur.

Brjefid sendist yður hjá með yrtur.

H. Sr. Fridriksson. J. Gustmundsson P. Jonsson

Rjett eptirrit stadfestur

E. Th. Jonassen

Lagt fram í yffirgjettunum 10. ágúst 1885

A. Thorsen
settur

#

Litr. n. ad. N° 8.

Eptirrit

Uytkur Mældage

Jons Kyrtia í Uytk á land allt að Sele,
landselding og selalatur í Erfarisey, selding
í Akurey, rektan allan í Kyrtjúsandi, fjór-
Reka í mötz við Nes, Enges og Laugarnes utan
Seltjörn og Laugarlek, Uytkuholt með
skog og Selstöðu, XII þijs og II messuþlæði,

hökull lausom, Mantara kápu, slopp, altaris
 klæði 5 með dikum 3, maruiskriptur 11,
 krossa 2, VII (?) litnörke, klukkus 2, bjöll
 us 2, kjestastitku 1, glöðastker, saerarium,
 mundlaug, kyrtkjústola og cedara, 18 Tjida
 botkur, skal vera heimilisprestur, ef bonde
 vili.

Landamerke á milli Erforsiseyjar, Njtkur
 Lids og Lambastada

St. 10 orðna landeign ágreinde Olafur
 Olafsson og Jon Pálsson milli Njtkur og
 Erforsiseyjar frá Grandahöfði ut í gjeprum
 midja holma, frá Grandahöfði fram
 að Lidsgranda hinum minna, þaðan
 og vestur í gjötyard fyrir summan Eðstjörn
 og ofan þar sem gardurinn gengur sud-
 ur í sjö fyrir austan Lambastadi, það-
 an og austur með sjö allt inn að hange
 hamri, þar sem verðan stendur, þaðan
 sjónhendring upp á hljóðina að þufummi
 þeirri, er þar stendur, þaðan sjónhend-
 ring í ofanverðan Trilutjarnalek og sjón-
 hendring þaðan í mót við Raudara,
 vestur í sikil fyrir vestan Raudaraígrafi,
 þar ofan í gröfina og fram í sjö. Stens-
 listu þeirri menn þá þar fyrir oss
 Olafur Olafsson og Jon Pálsson, voru þar
 þá engir menn er þeir heyrdi sína

forfedur segja að þesse landamerke hefdur
verit haldin svo lengi er þeir vissu til
og nú síðan, var nu hvor um sig meira
en 50 ~~ára~~ að aldri, voru þessir menn hjá
er afhent var jörðin Reykjavík Árne
Eyríksson, Asbjörn Þorbjarnarson, Gissur
Þorleifsson og Brandur Halldjarnarson.

Frámanstífað skjal finnst í handrita-
safni Harnesau biskups Finnsónar á
Landsbókasafninu í Reykjavík N° 45
in 4^{tu} (í safni Stenunguris biskups Jóns
N° 108) bl. 113-114. Fyrir framán þetta
skjal er rituður skilfatjarnar mál dagi
og stendur árið 1579 milli þessara
tveggja skjala, en næsta skjal í bók
inni fyrir aftan þjótur maldaga er
daga 1618.

Rett eptirrit staðfesti

Jón Arnason
bókavörður

Rett eptirrit staðfesti

E. Th. Jónsson

Lagt fram í yfirdómnum 10. ágúst 1885

A. Thorsteinson
settur

Libr 0 ad N° 8

Utdráttur úr jafnabók Anna Magnú-

sonar i eptirriti i safni bóka og handrita Jóns Sigurðssonar á landsbókasafninu í Reykjavík (Gullbringuviðli)

Árno 1703 þann 23. Octobris að Reykjavík á Seltjarnarnesi var þessi jarðabók gerð af Konungl. Majt. commissariis archiv. secreteranum Arna Magnússyni og Vice. lögmanni P. J. Widalin í áheyrn og vísun vit þor undirskrifadra ásamt almúgans sem til þessa erindið var samankalladur

Gullbringuviðli Seltjarnarnes þreppur
Eyði (abúandi Jón Þórðarson - Eigandinn Kongl. Majt.)
Jarðadijoleiki óviss:

þorfrusta og stunga nauma og litil
mótak af eldivíði í Víkulandi

lingjar engvar

tvínid bjrtur sjói til stömeina

hagar og utgangur í lakasta máta

— — —
Þetta framanskrifada verk og uppteiknan jarðanna í Seltjarnarnesþreppi continuedu þeir Kongl. commissarii allk til þessa yfistandandi dags, sem er hinn síðasti octobris, og vorum við Jón Jónsson og Jón Þórðarson til vitnis kalladur meðan á Nesi á Seltjarnarnesi uppteiknadur voru, sem fyrr vottar. Þið þjón-

jörðin Bacti og svo fram vegis allh
 að jörðinni Sele, sem er Kirkjufjörð frá
 Reykjavík, en við Magnús Sigurðsson
 og Bergstein Bjarnason vorum til vitnis
 Kvarðis Kalladís hei á þessum stað Reykja-
 vík hvar er áður nefnd Kirkjufjörð Sel og
 allar þær, er síðan í þessari jörðabók
 allh hringað til skrifatar fimmalt upp
 teiknadar voru þann 27. Oktobris og eptir-
 fylgjandi daga. Vottum allir rjet sam-
 eignilega hvegi minn hjer greindra tak-
 marka að ~~sa~~ hafi fyrir áður nefndum
 Kongl. commissarius framboð verið og
 samstundis sé hvar uppteiknad í vor og
 og almugans vidurvist sem hefi fyrir
 framman og ofun greinis þessu til stað
 festu en vor undirskrifut nafn með eigin
 höndum

Að Reykjavík á Seltjarnanesi
 þann 31. octobris 1703.

og til vitnisburðar um þessa undirskrift
 og misiglum bóðvarinnar er eg Brandur
 Bjarn hédans son til vitnis Kvarðisur sem
 að morgu þessu hefi nálegu vottur verið
 og nú ásjáandi þá undirskrifat vor.

Jón Jónsson m. e. h. Magnús Sigurðsson m. e. h.

Jón Þórtarson m. e. h. Bergstein Bjarnason
 m. e. h.

Brandur Bjarnbjelkans (L. S.)
 m. e. h.

(L. S.)

Rettan útdráttur stadfestir
Jon Arnason
bakkavörðu.

Lagt fram í eflidómnum 10. ágúst 1885

A. Thorsteinson
settur

##

Afriðjandum sjóndi og umfræmum fremrit
af fylgiskjólum f. og h. og voru þau átektu-
ud um að þau væru sjónd og þar-
eftir afhent honum áptu með sam-
þykki mótþarðarinnar

Fyrir hönd stefnda metti land-
ritari Jon Jenson, það um 14 daga
frest og skjólin ljót Bjettinum vitti
hinn umbedna frest og ljóti skjólin
n° 1-7 með ^{fylgisk.} a-g og n° 8 með fylgiskjól-
um A-B. og a-b. samt d-o.

Bjettinum sagt upp

Jon Petursson Eggert Briem A Thorsteinson
settur settur

##

Ár 1885 mánudaginn 24. ág. kl. 10. f.m.
var hinn kgl. landsýfirinnur settur og
haldinn af hinum reglulegu dómendum
og tóku sæti í rjettinum landsfögeli
A Thorsteinson og fyrrum sjólumadur
E Briem og var þá tekið fyrir
málið.

N° 25/1885.

Rejarsstjórn Reykjavíkur

gegn

Eivíki Þjarnasýni

Fyrir hönd stefnda metti landdrotari
Jón Jónsson og bað um 2 vikna þrem-
lengriku á þeim veitta fresti og var
honum þar nokk með samþykki
mötpartsins veittur himn umbedni þessu

Rjettinum sagt upp

Jón Pjetursson A. Þorsteinsson E. Þriem
settur settur settur

++ ++ ++ ++

Á 1885 mánudaginn 7. sept. kl. 10.
f. m. var himn þrennglegi landsyffir-
domur settur ^{og haldning} af hinum reglulegu dem-
endum og tóku seti i rjettinum optis
skipan landshöfðingja f. sjöllum á.
E. Þriem og landfögeti A. Þorsteinsson.
Var þá tekið fyrir málið:

N° 25/1885.

Rejarsstjórn Reykjavíkur

gegn

Eivíki Þjarnasýni

Fyrir hönd stefnda metti landdrot-
ari Jón Jónsson, skilast i optur skjot-
um þeim er honum voru gef N° 1-7
með a-g og 8 með fylgiskjölum þessu.

á sama hátt og skrifubirtingar og
 með sama festi áður en þeir eru lagðar
 fyrir rjettim samkvæmt Pl. 12. maí 1784
 um hestarett, en sem er dælt í Præis
 gilda einnig við yfirrjettim, ~~en~~
 (sbr. Hindenburg: Formularbög, juridisk
 bl. 558-59.) en ~~á~~ dælt þetta hefur-
 mótpastur minn ekki gjört kúga skjólin þvi
 þegar af þviri ástæðu eigi að koma til
 greina. Í öðru lagi- og þarundir álið
 þeg gagnsemi og skaðsemi landamerktja-
 laganna vera þomnar er eptest Gísara
 eptir landamerktjalögum, en að merktja-
 domi má ekki óripta af yfirrjettinum forms-
 vris vegna, nema saktis lögleysu (sem
merktjadómendurnir hafa sjálfis gjört
 sig síka í, eða af því, að þvi hafi eptir
 því sem fyrir þviri ~~þviri~~ þviri lá, dæmt
 bersýnilega rangan dóm. Þetta er svo
 skjót tekið fram af framsoðnum ömmum
 málsins á alþingi, þegar lögin voru
 þar fyrir sem framast má verða og
 var það það átrúði í lögunum, sem þviri
 andsjáanlega var mest um að gjöra, að
 ekki misókildist. Framsoðnum áður
 í efri deild (Magnús Stephensen) sagði
 þannig (Alþ. tíð 1881 II bl. 421). Þar sem
 "nefrðinn hefur ákveðið í beytingummi

„við 12. gr. að áfrýja megi mekji dómi
 „ fyrir yfirdóm landsins til óræfingar
 „ sökum þingsafgönguanna eða sökum
 „ lögleysu að efnum til, þá vakti fyrir
 „ henni að amaðhverk getu verið
 „ þormgallar á máli, eða þá að dómur
 „ vori bersjnilega rangur og lögleysa tón,
 „ amaðhverk af því, að dómurinn hefðu
 „ dóms mót betri vitund, eða þá sjúnt
 „ stakt skeytingarleysu eða vinn þekk.
 „ ungru fyrir nefndinni vakti til sam-
 „ anburðar ákvörðun tilskipunar frá
 „ 23. des 1735. 4 gr. sem máli svo fyrir,
 „ að ef yfirdómurinn álitur undirdóm-
 „ um ranglátan eða lögleysu, þá skuli
 „ dema undirdómurinn til að borga sekt
 „ „pro meliore informatione”. Nefndin
 „ áleit, að einmitt þegar líkt stendur
 „ á, og gjörð er við fyrir í nefndri
 „ lagagæmi, sem að vísu nú er íi lög-
 „ um munin, það er að segja, að yfi-
 „ dómurinn kemst að þeirri niðurstöðu,
 „ að mekjadómurinn sje bersjnileg
 „ lögleysa, eða rangleti að efnum til,
 „ þá skuli yfirdómurinn óræfta hann
 „ en ekki þegar hann er á semilegum
 „ rökum byggður, þó yfirdómurinn kumi
 „ ad vera á öðru máli” Og framsögu

matur málsins í neðri deild (Benedikt
 Sveinsson) segir svo (Alþ. tíð. 1881. II. bl. 409):
 „Gjörðardómurinn er alls svo fullnaddur
 „ úrskurður, nema þegar yfirdomur-
 „ inn treystist til að kveða upp, að
 „ hann sjé bersýnilega rangur að lög-
 „ sum, og það verður náttúrulega að
 „ gjörast í niðurlagi (conclusion) dóm-
 „ ins, og í því tilfalli kemur þá ekki nýr
 „ dómur, heldur verður að fytja upp á
 „ nýjan leit, svo lögin geti rutt sjú til
 „ rúms með nýjum gjörðardómi, upp-
 „ kveðnum af sömu mönnum sem áður.
 „ Þessi aðgreining (ulovskittet Dom) er
 „ Kunnug í dómnum lögunum, og allir
 „ juristar þekkja hana, en verid getur,
 „ að alþjóðumenn sjái hana ekki gloyf-
 „ fyst í stað, en það eru þá þeir óskyn-
 „ samari, sem eigi verða kvaddir í
 „ gjörðadóm, þeir hafa eigi við dómurinn
 „ að gjöra?

Þetta vona þeg að sjé fullgreinilega til
 orða tekid, og engum vafi á, að það á
 að vera lagabot af dómsmönnum
 sem njottletir heimvisun dómans, en ef
 nýjar upplýsingar, sem aldrei hafa fengið
 þeirri legid. En þá er leyfisbrjefid kom-
 ungs, þar með það eigi að geta um-

hverft lögunum þannig? en víst er það, að
 alþingi hefur ekki varað sig eða haft
 grunn um það, enda verður ekki álitid
 að svo spe - Heimildin til að gefa
 eit leyfisbref, sem gjöra undantekningu
 frá lögunum er í stjórnskránni § 13:
 Stjórnungur veitir sumpart beinlínis, sum-
 part með því að fela það hlutaðeig-
 andi stjórnsvaldum á hendur, leyfi
 þau og undanþágur frá lögunum, sem
 tíðkast hafa eftir reglum þeim, sem
farid annar hefur verið eftir þingad
til En er nokkur praecedens, eða getur
 hafa verið, áður en Stjórnskránni kemur
 út fyrir því, að undanþága hafi verið
 gefin frá ákæðum landamerkjulögum
 frá 1882? og getur maður sett merkja-
 dominn fullkomlega við hlöðna á
 öðrum dómstólum í þessu efni eða
 analogiserad til þeirra, þar sem þeir
 vinnmitt eru svo stórþostlega ólíkir
 öllum öðrum dómstólum? Nei, í slík-
 um nýjum lögunum og einhvern leyjum
 verður undanþágan sjerstaðlega að
 vera falin umbodsvaldinu til þess hin
 haldist, annars væri hirt tilvitnada grein
 stjórnskránnar, sem lýtur að því,
 að setja skortur fyrir hinum fyrver-

andi óbundna dispensationsgjalti umboðsvalds-
mis frá lögnum, þyðingulaw.

Og ákveti landamarkjalaganna en i mýga
tilliti unmitt þarmey lögud. að þau einis og
eru stýlud uppá að gjöra þör undanteknu-
ngar, sem tíðkast kafa frá reglum um
aðra dómstóla, á þarfa. Jeg leyfi mér i
því tilliti að benda til 11. gr. þar er áfrjým-
afresturinn til yfudoms settur 12 mánuðum
(i óðrum málum 6 mánuðum). Ekki þá mér
mi þá ópreisningbevilning og ómjta þarmey
gagnsemi þessara ákveðunar? 9. gr. stendur
„Frestur skal jafnan settur svo langur frá
„skipun merkjadoms til merkjagöngu, að
„gjöra mér ráð fyrir, eptir ~~af~~ atvikum, að
„máliadilar hafi tíma ~~til~~ nogan tíma
„til að útvega öj skilríki þau öll og
„vitri, sem þing eru á, enda má og sjlu
„máður lengja frest þerman, reynist hann
„ónógur fyrir amannhvorn máliadila eða
NB. báða þá. Þó má frestur ekki lengur vera
en 18 mánuðum. Þarna er sjerstaðleg
reynt til að stýlja að því, að máli
verdi sem best upplýst og ekki þrapað
að ísklitunum, með tilliti til þess, að
þau eiga að vera fullnádarslík. Og svo
á að mega gjöra alla þessa viðleitni lag-
anna óþarf og jafnvel skadleg, með því

at innfora leyfisbrjefa undantekningar
 Samkvæmt því er seg þannig hef tekið
 fram. Þykist seg mega vera fullviss um.
 að yfisdómurinn eigi tilte sja þeyra um.
 að, en að þó þó, hvort merkjadómurinn
 inni hafi í hinum afþjótta dómni
 dómni berýnilega rangan dóm í málinu,
 eptu þeim upplýsingum og skjölum
 sem fyrir þeim lágu, og skal seg nú
 leyfa mjer að gjöra nokkra athuga-
 semdi til að rjettleta dómurinn frá
 þessu sjónarmiði, en jafnframt mun
 það koma fram, að þau njú skjöl
 og upplýsingar, sem mótparturinn hefur
 þennit með, eigi sju svo lögud, að þau
 gjöri nema vesulega bót í málotid
 Reykjavíku bejar.

Aðalskilritin, sem mótpartur minn
 byggði á kröfu sinni í ljóðinu, voru
 skjöl þau, er hann kallar Vikumál-
 daga og áreitargjöld frá 1600 og skal
 seg leyfa mjer að fusa nokkrum ordum
 um það, hverni skjöl þessi hlutu að
 taka sig út fyrir merkjadómurinn.

Vikumáldagi var framlagtur í 2
 eptu ritum (rjettta skjölin 12a. og 13). Önnur
 afskriftin var stöðfest af Guðm. þor-
 láksyni stjórn. Arnann í Skófn, hin af

mótpastinum sjálfum (stadfesting bisk-
 ups P. Pjeturssonar hefur verið áttvæð eptir
 að málið var dæmt í hjeradi, og á því
 ekki að koma til græna). Jeg leyfði mér
 í hjeradi og leyfi mér enn að mótmæla
 að stadfesting Gudm. Þorlákssonar verði
 þekin löggilda gegn neitum minni og
 eini gjörði jeg og gjöri enn hvað smetta
 stadfesting mótpastorsins af þam lögdum
 skjólum; jeg álit og krefst að álitid sé,
 að stadfesting hans, þó hann komi
 fram sem notarius, á eigin skjál sín,
 hafi ekki neitt gildi gegn neitum minni.
 Og þó þetta væri nú allt fjúrtungarlausd
 og þetta framlagða skjál, sem ekki óri-
 lega heyrir til meinum af hinum autori-
 serudu máldagabókum eða Ríkisnasegust-
 um, væri skotud sem Original, hvað
 samas það þá: ekkert, eini og meirja-
 domur minn segi, það inniheldur eptir lýs-
 ing 2. þrátt fyrir getgátun mótpastorsins,
 óþekktra manna, framkemma við afhend-
 ingu Reykjavísku, án þess sjáð verði, að
 umráttamadr Eidis hafi komið þar norð
 eða þurft að koma. Og á þessu skjali
 á mi að byggja rjettindi gegn ~~þess~~ eiganda
 Eidis.

Allt hið sama hvað stadfestingu smetta

eða vintun stufstenginga, gildir enn
 áreidarbyljid frá 1600., sem fundist hef-
 ur - engum hefur upplýst, hvort heldur
 original eða afskrift af því, og hlýtur
 því töluvertu munur að vera á því - í
 handritasafni Harnesars biskups, en
 eptis að merkjadómur ~~er~~ þjell, hefur
 í viðbót við stufstengingu mótpartans
 sjálfri verið útvegt undirskrift Jóns
 Arnasonar bókasafns á afskriftina, og
 á hún því að vera þýðingarlauð af
 því á ístetu. Annars væri viðkomandi,
 þegar þar er ritad á skjól, sem eru
 milli dómstóla, of svo mætti að orði
~~þess~~ kvæða, að þá væri sett dagsetn-
 ing við, til að sýna, hvort viðbótin
 er sett. Þetta áreidarbyljid eins og þat í
 framkomu sími er gallat - hvað sam-
 ar þat nú og getur samad í merkja-
 dóm? Dómurinn segir, og jeg verð að álita
 þat rjet: þat verður aigi rjet, að umráða-
 madur lidis hafi verið viðstaddur við
 þessa svolölludu áreid, eða nokkru sími
 samþykkt gjörðáreidarmanam, enda á hún
 eiginlega ekkert samad, en yfirlýsing
 áreidarmanam ~~er~~ á áliti þeirra um merkin.
 Og svo bendur dómurinn enn fremur til
 þess, að eptur því sem lýst er merkjam

í skjalinu, hlýtur það að vera annað hvar
 rangt skrifat, eða á eitruðum mætti ver-
 id alloendis öllumugis: En þó að mótt-
 partur minn sje á öðru máli og sje
 merkjadans mómum meiri í morgu, þá
 er hann það að minnsta kosti ekki fyr-
 ir lögunum, hvað lokat. Þunnugleika
 snertis. Og þetta allt efst sje ekki ann,
 að hann hafi effidomur álitur njett demb-
 um skjal þetta það vantar bestu authen-
 ticitet og uppljósi auk þess ekki. ^{þó þess} Jó-
 hann Falke umbodsmáður þenungs hafi
 verið njettur umbodsmáður lidis gab
 engum dottid í hug, því að það var eng-
 um sem sagði merkjadans umum frá
 því, að jörðin liti hefði verið þenungs-
 jörð árið 1600, og mjeu finnst það hefði
 verið of mikid, að hermta af þeim, að þunni
 Arbetkur Espólinis utanad, fyrir utan það,
 að sje meita því, að þessar Arbetkur, sje
 eiganlega samdar til að vera, eða geta
 verið öyggjandi lögsömmum fyrir hveju
 einstökku atviti, sem í þeim stendur. Eins
 og það líka er alþunnugt, að þó er
 í morgum atvitiðum alveg óáreiðanlega.
 Móttpartur minn hefði allt að þema með þetta
 uppljósningu fyr, og getur vel verið, að hann
 hefði þá haft þjóðingna. En nú er það samm-

aslega of seint, enda er áreiddur skjalið
svo gallað, þar fyrir utan, að visslitið heftu
líklega orðið hin sömu, sem þau urðu
fyrir merkjadómnum.

Þá vill mótpartur minn byggja á
áreiddargjörð frá 15. októ. 1787, sem þeg lagði
fram fyrir merkjadóm. Þessi áreiddargjörð
var á dönsku, fram lögð, og getur því af
þeirri ástæðu ekki komið til greina, því
merkjadómarnir eru ekki skyldir til að
skilja dönsku, en auk þess hjálpar inni-
hald hennar mótparti minum sáialitid,
ekkest meira en nýr. Við höfum líka í
fyresta álitid tekið hana stökur til imtækt-
ar búðis. Orðin, Torvemosse der skiller
Reykjavíks Land frá Kongsjorden kiti
lita ósagt, hverri jörðinni þessi Torve-
mosse heyrir til.

Eptir að merkjadómnum þannig
hefur, og það með njetu - ~~þess~~ fundid öll
mótpartsins skjálleg skilríki þýðningar-
laus, þá demir hann, eins og landamesti,
lögur atlast til, eptir því sem honum
fimmt edlilegast eptir afstöðu prestulandi-
ins og eptir því sem döns mómnum var
kunnugt um afnot þess, auk þess sem
þeir sjálfsagt hafa studd við vottord
þau, er þeg fram lagði fyrir dönsmin, og

sem öll eru óhræfir þrátt fyrir öll þau
 bejar fögeta þjef, sem þeim lögd þafa veid
 ni fyrir ^{þi} rjettinum og yfingang þann af
 hendi bejaris sem þau samna. Þjef
 Asgeir Finnboasnar, sem mótpactinum
 þykki svo merkilegt, 23. máí 1856, segir
 einmitt þess vegna Seltjarnvings gáfu
 eptir í móupptökus þess málinu, sem er
 þat vna, sem Reykjavík byggir á afrok
 sin af landinu; þjefid segi nefrilega, að
 Asgeir til að fyrirbyggja landaþrotu og
 mistilid gefi eptir fyrir þrófu Reykjavíkur.
 Einfremur byggði dómurinn á dyflleika
 jarðarinnar og jarðmegni ^{m.} og er þetta
 allt sambudmt þvi sem atlast er til í landa-
 merkjalögnum. Jeg sje þannig ekki að
 landamerkja dómurinn hafi í notkun
 máta brotíð lög á notkunum manni, eða
 gjört sig sekum í notkunni slíks lögleysu,
 að efri til, er hann verði óriyttur fyrir.
 Og jeg get ekki ímyndad mig, ef þessi dóm-
 ur yrði óriyttur fyrir þessa sök. Að notkun
 dómur, sem uppkveðinn yrði eptir landa-
 merkjalögnum, þar sem skjallleg skilríki
 vantar - en í þeim málium átti einmitt lök
 þekking merkjamanna að ráða úrlitum. get
 stáid óhaggatur fyrir yfirjetti og þá yrði þar
 árangurinn af landamerkjalögnum sem

áttu að vera rjettharboð, og myndu vera það
 sjálfsagt, rjettskilin, að þau reyndust vera
 hið sorglegasta afkvæmi löggjafarvaldsins
 íslenska: lög sem rökju menn í rjettharþrot-
 us, og það rjettharþrotus sem engan enda þengju
 og engin taktmóð voru fyrir þrotmatinum
 af þeim. Þó voru miklu verr en landa-
 þrotumálin fyrrum, sem meiningin var
 að komast hjá með landamestjálögnum.

Jeg þykist nú hafa sýnt fram á, að
 mestjádómendurnir hafi eigi gjört sig
 sekka í þeirri lögleysu að efni til, að effi-
 domur eigi að ónjóta dóminn fyrir þá sök,
 og skal nú auk þess, er jeg hef áður talað
 um hin nýju stjól, sem mótparturinn
 hefur lagt fram til að sama afnot Reykja-
 víkur af þrotulandinu, minnst á þeim
 átíði enn. Jeg þykist hafa sýnt, með
 því að vitna til brjefs Asgeirs Finn Þega-
 sonar, 23. maí 1856, að það var eigi nein
 vísuþekking á rjetti Reykjavíkur til hins
 umþrotta lands, að hann faldi þjárförin
 sinni umráðin effi mótakinnu, og sama
 er að segja um útmelningar þrú 1879 í
 Skaplaskjól; þó voru þóldar vegna þeirra
 óðugleika og þrotmatar, er landaþrotumál
 hófðu í þrú með gjer. Það er líka undarleg

grífla, sem mótparturinn kemur með þeg-
 ar hann segi, að Selseigandinn telji sjá
 land sem eigi skert með dominium. Hvað
 kemur það Reykjavík við þó svo veri? og
 stli það ekki að lagðast í máli milli
 Eðis og Sels? En mi er það tilfellið, að
 Reykjavík heldur því fram, við Selseiganda,
 að hún eigi land fram á Eðsgrönda til
 móts við Eðslandið og Lambastadalandið,
 en eigi Sel, svo að móðbaran er nokkurt
 skritileg. Máttráttur úr Arna Magnússonar
 jarðabók, sem er eitt af níju skjalunum,
 og á því að vera þýðingarlauwt, þegar af
 þeirri ástæðu, er það að auk þess eptir
 af óstæðfestu eptirriti af jarðabókinni sem
 er á landsbókasafninu og ritdrátturinn
 sýlfur að einu stæðfestu af Jóni Arna-
 syni bókaverði, en þá stæðfestingun áls
 þeg ekki vera fullgilda gegn neitun minni.

Samkvæmt framanskriðinu og því, sem
 þeg hef tekið fram fyrir meškjadómnum,
 og jafnframt og þeg mótmæli öllu því, sem
 mótparturinn hefur fram þess, er það mín
 njettaskráfa:

1. að hún afskjáði meškjadómur verði
 stæðfestur í öllum átíðum.
2. að um bjóðanda minnum verði dæmdu
 málskrátratur fyrir báðum njettum

med 120 Kr., eða einhverju nógri
legu eptir mati rjettarins
Lagg svo málið í dóm með fyrri vara
til þekari andsvara, ef þó þú góðist.

Reykjavík 7. september 1885

Jón Jónsson

Til

Herris Konunglega íslenska landsyfingjettar.

Lagt fram í yfingdominum 7/9. 85

A. Thorsteinson
settur.

#

Afséjandinn bejarþógeti E. Th. Jónsson
sem metti fyrir hönd bejarstjórnarinn-
ar, bad um hálfo mánaðar frest og skjól-
in gæð. Þjetturinn veitti honum þinn
umbedna frest og skjólin gæði með
samþykki mótpartsins og gæði skjól-
in 1-7 með a-g. og N° 8 með fylgiskjól-
um A og B. og a-p., samt N° 9.

Þjetturinn sagt upp

Jón Þjetturson. E. Þriem A. Thorsteinson
settur settur

#

Ár 1885 mánudaginn 21. sept. kl 10.
f.m. var þinn Konunglegi yfingdomur
settur og haldurinn af þinnum reglulegu
domendum og tóku seti í rjettinum
f. siglumadur E. Þriem og landsþógeti

A Thorsteinson og var þá tekid fyrir málið:
N° 25/1885

Borgarstjórn Reykjavíkur

gegn

Eiríki Þjarnarsoni

Matti fyrir hönd afskjánda borgarforseti
E. Th. Jónassen og skiladi aptur skjölunum
samt lagði fram sem N° 10 söknafram-
hald, ^{dag 19. p. m.} er hljóðar svo:

N° 10.

Söknaframhald

i málinu: Borgarstjórn Reykjavíkur

gegn

Eiríki Þjarnarsoni

bonda á leyði.

Jeg leyfi mér viðingafyllst að skila
aptur skjölum þess málsins, er jeg hefi haft
að lani.

Því næst vil jeg leyfa mér að svara vörn
míns heidrada mótparts. Mótpartur minn
þýttar vörn sína á því, að mótmaðla með
öllu, að nokkurt tillit verði tekið til þeirra
nýju skjala og ýmissra nýrra factis þra
upplýsinga, er jeg hefi komið fram með
fyrir yfirlit minum samkvæmt komandi
leyfisbræfi þar til, af þeim ástæðum 1°) að
jeg hefði átt að leggja þessi skjöl fram fyrir
merkja dóminn, 2°) af því að slík ný skjöl

eigi að birta mótpartinum á sama
 hátt og stefnur, og með sama fresti, samkv.
 Plac. 12. mai 1784 um hestarett, er mótpartur
 minn segir, að í þessum umráðum gældi við
 yfirrettum, en það hafi þeg ekki gjört, og
 3°) af því ekkert sje ljósara eptir landa-
 merkjalögnum, en að merkjadóm má eigi
 ónyta af yfirretti efnisins vegna, nema
 sakti lögleysu, sem merkjadómendur sjálfir
 hafi gjört sig setta í, eða þeir hafa eptir
 því, er fyrir þeim lá, demt bersjnílega
 rangan dóm, og vill mótpartur minn
 sama þetta með orðum framsögumanna
 á alþingi þegar merkjalöggin voru þar
 radd. Mótparturinn heldur þess vegna því
 fram, að það sje enginn vafi á því, að
 það eigi að vere lagabrot af dómsmórn-
 um, er rjettlatir ónytingu og heumvisun
 dómisins, en eigi nýjar upplýsingar, er
 aldrei hafa þomís fram í merkjadómi,
 og þomunglegt leyfisbygef geti eigi, eins
 og hann að orði þomst „umhverft lög-
 unum þarmig“, enda veiti gr. 13. í stjörn-
 askráinni enga heimild til þess að gjöra
 undan tekmungr frá ákæðum landamerka-
 laganna frá 1882 eptir því, þvemig þau
 eru orðud; máður geti eigi sett merkja-
 dómum við hlífina á öðrum dómstól.

um eða analogiserad til þeirra í þessu efni, þar sem merkjadómurinn hefur svo stórkostlega ólíkur öllum öðrum dómstólum og í slíkum nýjum lögum og virkenni legum verði undanþágan sjerstatlega að vera fullin umboðsvaldnu til þess hún haldist, því annars verði gr. 13. í stjórnskránni, er líta að því að setja skordur fyrir hinum fyra óbændna dispensationsrjetti um boðvaldsins frá lögumum, þjófningarlauvi.

En jeg þó ekki sjed, að þessi mótmæli mótparts minns hafi verið góð og gild rök að styðjast, því fyrst og fremst hafði jeg enga ástæðu til þess að halda, að jeg þyrfti að leggja ómum skjöl, en jeg gjófti, fyrir hinni heidrada merkjadóm, þar sem þau skjöl, er þar voru af mjer fram lögð við áeidasgjóft 1879 (sem hér fyrir rjetti er lögð fram, rjettas skjal í undir rjettar-aktinum Litr. a. ad N° 5.) af dómaraunum og meiri hluta áeidasmanna voru tekin góð og gild heimildas skjöl fyrir þeim sömu Kröfuxum um landamerki milli Reykjavíkur og Eyðis, sem jeg hjelt fram fyrir mótmælinum og sem jeg hefi farið fram hér fyrir rjettinum, en mjer hins vegar var þunnugt um, að mótpartur minn engin heimildas skjöl hefði, og mjer var þunnugt

átölulaus brikun Reykjavíkur bejar
fyrr og síðar hins um þráttada lands.

Í annan stað verð jeg að neita þvi, að
Pl. 12. mai 1784 hafi hjér á landi nokk-
urt gildi, eða þvi í þræsis hufi nokkuð
sími verid fylgt hjér við yffidómssinn
í þrædja lagi vil jeg leyfa mjér að taka það
fram, að það hvergi er bannað í landamerkja-
lögnum, að fyrr yffidómi megi þerra
fram með nýjar upplýsingar, ef merkja dómi
þi þangað áfríjad, og lögin gefa óbeinlínis eigi
heldur neina ástæðu til þess að halda það,
og allar þennningar mínar heidada móþarfs
er hann vill druga út úr gr. 13 í stjórna-
skránni, borin saman við landamerkja-
lögin, en grynna úr lausu lepti og á-
stæðulausar. En úr þvi nú landamerkja-
lögin leyfa að áfríja til yffidómssinnis
merkjadómnum, er þar af beinlínis afleið-
ing, að menn í þess þerra málum líka
og í öllum öðrum málum hljóta að mega
þerra þess fyrir sig öll varnargögn, er tíðk-
ast hafa hringað til, og þar á mál þá
líka, ef menn þerra þerra konunglegt leyfi.
þess þar til, einnig að mega leggja þar
fram ný skjöl og framkoma með nýjar
faktískar upplýsingar með öllum þeim
sömu verkunum, og í öðrum málum

slíkt tókadist áður í Landspretumálum,
 er dæmd veru af undir dómáranum með
 teltvöldum með dómsmörmum og þar sem
 Landamerkjaleginn frá 1882 stóki þarna
 að leggja fram und áföggjun merkjadómis
 um ný skjól og skilríki, þá er það svo
 langt frá því, að það sé í bága við
 gr. 13. í stjórnsáttvri verri, að það er í
 bestu samhljóðan við hana, að veitt
 sé þeim englegt leyfi þyð til þess fyrir
 yfirdómi að mega leggja fram nýjar upp-
 lýsingar. Slíð eðlilegasta er, að hver
 og einn, þar sem um eignar þætu e
 að gjöra, megi, allt svo lengi eigi full-
 nadas útslit dómstólanna eru þeim
 í málið, eiga þost á því, að framsetja
 allt það af sinni hendi, er geti stutt
 málstæð hans, því útslit dómstólanna
 um sjer hvert mál eiga að vera hin rjettu
 látustu, er eptir málavæctum og máli
 tilbun'ingri fengist geta, en útslit mesta
 dómisins eru engin fullnadas útslit á
 málinu. Þessum mótþartrins geti
 leitt til hins mesta ranglætis. Setjum
 á. á. m., að einhver jafðeigandi leysaki
 nágranna vinn til að láta af hendi við sig
 stórt og gott slögjúlana, er hann þykist
 eiga, og sem hann getur sammáð, að ein-

hvænn tíma áður hefur tilhætt jörðu
 hans, en sem í séðari tíð um langan
 tíma átölulaust hefir fylgt þeirri jörðu,
 sem nú á að missa það, og sem á-
 biandi þeirrar jarðar segir, að Reypt
 sé undir jörðina á öllum tíma, en
 eigi getur samad mál sitt, og svo
 tapad fyrir merkjadómi. Er það, má
 jeg spurga, nokkurt rjetleti, að þessi
 maður, er tapad hefur göðu landi, sem hann
 þykkt fullviss um að eiga með rjetta,
 að þessi maður, þótt hann áfríji, ekk.
 fyrir yfir dómi skuli mega leggja fram
 afsalabjef, er hann, eptir að merkjadóm-
 ur fell, hefir getad grafið upp fyrir
 hvern umsprattada landi til handa
 eiganda jarðarinnar, sem mist hefur
 það við merkjadómurinn og þannig
 tapad löglegru eigna sinni? En þetta
 er það samkvæmt þessum mínis
 heidrada mótparts, því hjer í þessu
 tilfelli tilfelli hefur merkjadómurinn
 eigi gjöf, lagabrot, það, sem afsalabjef
 aldrei kem þar fram Minn heidrad,
 mótpartur verður að gjöra mun á
 subjectiv og objectiv rangum dóm Land.
 merkjadómur getur að efnum til verid
 bersýnilega rangur, þótt eigi megi

kalla hann ranglátan (s: subjectiv rangam)
 Þá tekur mótpartur minn fram, að þau
 nýju skjal og upplýsingar, sem ég hafi
 komið fram með fyrir áforðminnum í
 þessu máli, ekki sjú svo löguð, að þau
~~af þessum skjali~~, að ~~þau~~ í nemu verulegu
 betri málstað Reykjavíkur bojar. Fyrir
 neitar mótparturinn, að staðfesting
 skipi. Ornam. Gudm. postaksonar verði
 tekið gilda á eptirriti á skjali erinu, er ég
 hafi framlagt, og í annan stað stað-
 staðfesting mín á notkunum fram löguðum
 skjölum, og það þótt ég hafi staðfest
 þau sem notariús. Þessi neitun er svo
 löguð, að ég vanti þess þustlega, að
 hvern hátt áforðminnum gefi henni engan
 gærum ný heldur neitun mótparturinn
 að taka gilda staðfestingunni bókasanta
 Jóns Árnasonar á notkun skjöl, sem
 eru eptirrit af skjölum á landsbók-
 safninu. Skal það hjer tekið fram, að það
 atid þingad til, er þurft hefja í lands-
 þáttumálum að þá eptirrit af þessum
 gömlum skjölum í Haupmannabók-
 til afnota við domstólana hjer, hefja
 verid alitid nóg, að þessi eptirrit eru stað-
^{fest} af bókasanti hlutadeganda safns eða
 bókahöfnu Áversu mörg skjöl hefja

t. a. m. Jón sat Sigurdsson eigi eptirrit-
 að, sem hafa verið lögð fram í lands-
 þrotu hjá á landi, og hefur stufest-
 ing hans eitt verið tekið gilda af dóm-
 stöllum, enda er það nauðsynlegt,
 þar sem um gómul íslensk rit er að
 gjöra, að eptirritin eigi gjörð af þeim,
 er fullkomlega herra skyn á að lesa gott
 gómul handrit; aðri geta það eigi.
 Heldur mótpartur minn, að Notarius
 publicus í Kaupmannahöfn hefi þeng-
 ul til að stufesta eptirrit það efs
 skinnbók, er Guðm. Þorláksson hefur
 tekið í þessu máli af „Mikurmaldaga“;
 þar sem not. publ. eigi hefur getur les-
 id eitt einasta orð, hvað þá skilið, og
 heldur mótpartur minn, að stufest-
 ing not. publ. á eptirrit á skjali, sem
 hann ekki getur lesið og ekkert skilið
 í, sji áreiðanlegri, en stufesting þess
 manns, sem er málfræðingur og ál-
 varur að lesa þess skjöl?

Allt hit sama gildir um neitum
 hans að taka gilda eptirritin af jarda-
 bók Arna Magnússonar og Pál's Lídalins,
 sem jeg hefi lagt fram af því að eptir-
 rit það af þessari bók, er finnst hjá,
 á landsbókasafninu í bókasafni Jóns

sal Sigurdssonar og sem optæritin min eru
 tekinn eptir, ekki sé staðfest. Þetta optærit af
 af jafnabókunni hefur Jon sal Sigurdsson látið
 rita í Kaupmannshöfn eptir frumritinu
 og er það ritad með him allkunnu agotu hendi
 Sigurðar sal Hansen, assistent í hinni íslensku
 stjórnardeild, og samantendur af mörgunum
 folio bændum, svo það er vel skjiljanlegt,
 að Jon sal. Sigurdsson eigi hafi viljad kosta
 ermu fjá til þess að fá staðfestingu notari
 publici á það, ef hin annars heft getad
 þengist, þar sem notariús ekket ord skildi
 í máli því, er hann skylði staðfesta. Þess
 neitun af hendi mótpartsins virdisk mja
 eigi að eum vera kynleg, heldur honum
 líka óambodum og virdist ósátanlegu
 benda á það, að hann sé þennan í
 fullkomin vandredí með máltad skjól-
 stotvigo síns, enda kastar höfnum um
 þegar hann líka neitar, að nokkurs tillit
 verði tekið til eptirleits þess, af áreidargjörðum
~~gjörðum~~ gjörðum 1787, sem hann sjálfur hefur
 lagt fram; í hversu skyni þó mótpart.
 um min ^{þá} að leggja það fram? Þy verð
 að neita því, að ordin "Törve more" o. s. fr.
 geti skilrítt á annan hátt, en að þessu
 "Törve more" tilheyrir Reykjavík. Það er á und-
 ríð, þegar áreidargjörðin 1787, sem ord þessu

eru tekin úr, er lesin í heild sinni,
 og í sambandi við árcidarbjeft 1600.
 Þó því leyti mótpartur minn einnig
 vill rennja þetta árcidarbjeft, þá vil
 jeg benda honum á, að þóður Guðmundur
 son lígmáður hjelt bók effri dómna sína
 og embettisgjörðis (sjá svofn til sögu Ís-
 lands II. 2 bl. 126) og er sú bók til em-
 þá í kaupmannahöfn í Leyordar-
 skjala safni Konungs, og er eigi slík-
 legt, að Hannes biskup Finnsson hafi
 sitvegat sjer þaðan optúrit það, er
 finnst í skjalasafni hans sem skrif
 að er með gamalli hendi (1600) þá
 hafði umráðamaður Konungsjarðar-
 minnar Eyðis Joachim Solche, umboðs-
 maður Konungs á Bessastöðum, sam-
 þykkt, að Reykjavík stti land vestur
 að djótgardinum, er gekk úr Eyðis-
 tjarnar suðvestur horni síður í sjó, en
 mjúri þess (Törvenose) liggur öll fyrri
 austan gardinn og Lambastada og
 Eyðis eigendur hafa eigi sammat að
 Lambastadi og Eyðis nokkru sinni
 síðan hafi eignast þessa mjúri, enda
 sýni hin framlagða útskrift úr júrða
 bók Anna Magnússonar að 1703 hafi Lamba-
 stadir og Eyðis svo að kalla skert út-

Land átt, enda verður svo eptir því
 sem áreiðin 1600 setur takmörkin milli
 Reykjavíkur lands og Lambastada og
 Lambaábíandim og hjáleigumenninn
 þar hafa þá fengið með leyfi Reykjavíkur
 ábúanda mótak i' Reykjavíkur landi og
 sömuleiðis hef ég sumad, að þessi þeir
 og aðrir Seltjennungar 1856 og 1857 hafa
 þeypt mótak af Reykjavík i' Skaplastjólí,
 og embættur skal jeg geta þess, að Asgurr
 Fimblogason, bóndi á Lambastöðum og Ráfur
 Þreppstjóri Guðmundsson i' Miðasáttum
 1863 hafa fyrir hönd þreppsúa söma og
 þar á medal ábúanda 3 á hjáleigum
 Lambastada og ábúanda Skapstholts,
 Þórhissbjelis á Lyðsloð, greitt i' þegar
 sjóð Reykjavíkur 14 Rd. 48 Sk. fyrir mótak
 1862 i' Skaplastjólí og heð jeg athugað, að
 þessir nefndu 2. menn eru þess sömu sem
 gefið hafa vottorð i' þessu máli (sjá rjett
 arskjal N° 19 og 20. i' undirgjettum.)

Eg heð þad líka athugað, að við áreiðar
 gjörðna milli Reykjavíkur, Lambastada og
 Lyðs 1879 vildi minni hluti áreiðasmanna
 setja takmörkin langt um vestur á
 Lyðsgranda, en mestkjadómurinn geruð
 og svo þrett sextu sætu er yffir miðum
 til sjávar fyrir austan Skaplastjólí.

húsíð (sjá áreiðisgjörðina rjettarskjal
 létta "a" ad No 5^{lyf}) og þessir 2 áreiðismenn
 voru Seltjarningar. ~~Þetta~~ Þeir settu taktmósk
 sin fyrir vestan "Lotavöll". Sjánu þetta
 að Seltjarningar elkest hafa fyrri sji
 um taktmórkin milli Reykjavíkur og jarð-
 arna Lambastada og Eyðis arna ad en
 Tomi munnmali ymora milifandi
 manna, er sitt segir hvor þar um Þygg-
 ongar mæfnd og bejarstjorn Reykjavíkur
 hefði líka, sem áður er búið að taka
 fram, notuð eldast af hálfa Lamba-
 stada útmelt hússtadi og lóðis í
 Skaplaskjöldi vestast og vestarlega á
 þrotulandinu síðan 1879.

Þar sem mótpactur minn segir, ad merkja
 domendur, hvað sem áður lóðis, taki mja
 fram í "local-þunnugleika" þá verð þú
 þustlega ad vera á móti þvi, ad það
 sji rjett þesmt; þú sem nú er 47 ára
 ad aldri, er fæddur og uppalinn hjá í
 Reykjavík og þekki allt hið umþeittlaða
 pláss frá blautu þvonsbeini, en domendur
 allir eru retarshjerads menn, ad 1 undan-
 teknum, og hafa enga localþekkingu,
 enis og heldur eigi er von, þar sem þeir
 eigi hafa nokkru sinni nemin af þeim
 búið á Seltjarnanesi, en það er allþunn-

ugt, að Reykjavíkurbúar bæði hafa
 tekið upp með, rist torf og beitt skeppum
 sínum í ómunnatíð átölulausk á því um-
 þráttada landi og skora þeg á mót-
 partum að sama, að Reykjavík notku-
 sinni hafi sótt um leyfi þess til hjá
 abúanda Lambastada ^{á Eyðis, er nú þykjast leigi land} og Asgevr
^{á þá að abúandi Lambastada)} ¹⁸⁷⁶
 Fönnbogason segir í bók sínu (r. skjal
 N° 19 í undirjettar aktinum), hafi þann-
 að Reykjavíkurbúum að nota þetta land
 á fyrstjéðan hátt, nei, abúendur Lamba-
 stada og Eyðis og annara jarda í
 Seltarnasnesi hafa þvert á móti þótt
 eptir annað borgar fyrri afnot þess
 til Reykjavíkurbúsar, og þar með vísu-
 kemt, að Reykjavík eiti landið, en
 ekki nemi annar.

Mötpartur minn segir, að það sje
 undarleg grípla, er þeg komi með, þarþem
 þeg segi, að Selsvígandum telji sjá
 land, er sje skert með dómum. Nei,
 það er engin grípla, en það sijnir
meðal annars, hversu rangur dóm-
 urinn er að efni til, að hann eignar
 jörðunum Lambastöðum og Eyðis stöðum
 og gott slægjaland (Votivöllur) sem
 eigandi Þráðretis hringar til þess eign-
 að sjá og ykt átölulausk af hálfu

búanda Lambastada og lands og sem
 engum lifandi manni hefur dottið í
 hug fyrr en nú að eigna þessum jörð
 um í Seltjarnarnesbætti eftir hjer við
 rjettarskjalid N° 17 í undirjettasaklin-
 um. Mötparturinn segir, að þetta komi
 eigi Reykjavík við og segir, að þetta
 eigi að lagðast í máli milli Lamb-
 stada og Sels. Jeg þar á móti segi,
 að þetta komi við Reykjavík við, þar
 sem Sel með býlinu Brátræði liggur
 uman lögsagnar sundennis Reykjavík-
 us, og þar sem í annan stað eigandi
 Sels og Brátræðis ekki hefur verið til
 kallaður eða honum stefnt undir máli
 þessu, og hann því getur, ef til vill, án
 þess hann síðar geti fengið á því nokkra
 leiðrjettning eða lagðing í nýju máli
 við eiganda Lambastada og Sels Eyðis,
 eins og mötparturinn þó heldur, mist
 nokkur af jörðu sinni sbr. gr. 4 í landa-
 merkjalögnum in fine; þetta kalla
 jeg summaslega bersýnilega rangan
 domi að spni til.

Jeg hef nú og í fyrri sökni minni
 sýnt og sannad nóg samlega, að þum
 áfrjæði merkjadómur að efninu til
 er bersýnilega rangur og held jeg

þess vegna að öllu leyti þust við aðfar-
greindar Kröfur mínar í þessu máli
og legg það í dóm með fyrri vura

Veidungarfullt

Reykjavík 19/9 1885

E. Th. Jónsson

Til Hæns Konunglega isl. yfirdóms.

Lagt fram í yfirdómnum 21. sept 1885

A. Thorsteinson

settur

Fyrir hönd stefnda mætti landritari
Jóni Jónsson og bud um hálfmánaðar-
frest. Rjetturinn veitti himn umbeidna
frest með samþykki mótpartisins
og ljedi öll skjöl.

Rjetturinn sagt upp

Jóni Pjetursson E. Briem A. Thorsteinson
settur settur.

##

##

##

##

Ár 1885 mánudaginn 5. okt. kl.
10. f. m. var himn Konunglegi Landdyflis-
rjettur settur og haldinn af hinum reglu-
legu dómendum og tóku seti í dóm-
num sem settis með dóm endur f. systu-
matur E. Briem og landspjoti A. Thor-
steinson; var svo tekið fyrir málið
N° 25/1885.

Bojarsstjórn Reykjavíkur

gegn

Eiríki Bjarnasyni

Fyrir hönd stefnda metli landsritari þó
Jensson og skilaði aptur skjölum þeim
er honum voru gjöf N° 1-10 með fylgi-
skjölum og lagði fram framhaldi vörn
sem N° 11 með 3 fylgiskjólum, er hljóða
sva:

N° 11:

Varnarframhald

i málinu Bojarsstjórn Reykjavíkur

gegn

Eiríki Bjarnasyni

Jeg leyfi mér hér með verðingarfyllst
að skila aptur skjólum þeim i máli þessu
er mér voru gjöf síðasta fjettardag og síð
an fara nokkrum orðum um málið.

Þann heitradí mótþactur afsakar sig
fyrst af því, að hafa ekki lagt íll þau
nija skjöl sem hann fyrst þurfa hér
fyrir rjettisværu eflidominum, fram fyrir
merkjadómi, með því að demari og meiri
hluti árcidarmanna við árcidargjöld nokkra
sem framför 1879, og jeg hef fyrir merkjadómi
lyst fjóðringarlausu, hafi tekið þau sömu
skjöl, sem hann hafði fyrir merkjadómi,
gjöf og gjöld heimildarstjöl fyrir kröfum

hans, það er hver maður að öðru
eins og þessu þarf ekki að svara. Það
lytur heilet út sem tilraun til að freyta
dómaraða að koma með slíkt.

Með tilliti til birtingar á nýjum
skjólum samtíðent Pl. 12 maí 1784 verð
þú þrátt fyrir skóðum mótþarftum að
halda þvi fram, að með þvi að rjettar-
faralög vid yfirdómum hjer eru að kalla,
og í þvi atvridi sjerstaklega sem hjer
rættis um, alveg hin sömu og vid effis-
rjetti í Danmörku, og með þvi að sumi
hæsti rjettur er effis öllum effisrjettunum,
þá verði sá Praxis í þvi efni að gilda
hjer vid effisrjettum sem gildir í Dan-
mörku.

Af tilsværi mótþarftis til þess, sem þú
leyfði mér að taka fram í varnar-
skjali mínu, um verkisvid yfirdómisins
í merkjadómumálinu, sji þú ekki annað
en, ef vera skyldi það, að mótþarftum
hefur ekki skilid eða viljad skilja neð
framsögumanna á alþingi og
röðsmdalvidlu þ mína í varnarskjalinu
sem þú þó reyndi til að hafa nógu skýrt
og greinilega. Svo get þú þrátt þann á
þvi, að objectiv rangis dómur geta komid
fyrir og hafa komid fyrir þrátt fyrir leyfis-

brjefa undanþáguarnar; þótt þótt komi ekki í veg
 fyrir það Demisagan eða tragedian með
 mannum með sammanvinar eru líka mjög
 lítils vörði til að summa, að leyfisbrjefa
 undanþáguarnar sjá nauðsynlegar. Demisag-
 an sammar því midur allt of mikið; til þess
 að komi í veg fyrir eða þess komar sögar-
 spil kemur fyrir, mottu allri verða nein
 fullnadaar til slúð í neinu máli í neinum
 domstóli, því áumungja máðurum getur
 fundis sammaninnar sínar ^{þannig} ekki fyrr en eftir
 50 á að málið er dæmt í hestajetti og
 veri það nokkuð rjettileti að hann tapaði
 löglegru eign sinni, eini og mótparturinn
 spyr? Nei, jeg stenda fast við allt sem
 jeg hefi sagt í þessu efri, og treysti því,
 að yfirdómurinn, þegar nú í fjórta
 skipti kemur til hans iðskurðar um það
 hvort meðal annars hin sjerstaklega und-
 leitni landamerkjatalazarna í 9. gr.
 að tryggja málaávilssin neyan þess
 (8 mínúði jafnvel eða lengur) til undir-
 birnings undir meckjadóm, á að eini
 að verða að meðali fyrir þrotugjarna
 menn að draga málin, og vera kodd-
 fyrir letingjarna, sem alltaf geta sagt.
 Það er neqrur tími til að afla skjalanna
 þegar meckjadómur er fallinn; þá þá þá þá

minn leyfisbref. Og svo Kostnaðarminn
 sem af þessu leidir, því órjúfingur tilfjellun-
 unum sjálfsþess fjölgar um helming eða
 meir af yfirdómurinn tekur til greina ný-
 skjöl, sem málspartar hafa getud slept
 að alla sju til merkjádómsins. Jég treygti
 því að yfirdómurinn geti vandlega
 takmarkað þeirra fyrri leyfisbrefa undan-
 þáttum, sem stjórnaðskráin hefur sett,
 og jég leyfti minn um að taka ^{það} fram,
 að með því að yfirdómurinn í merkja-
 dómsmálum er að eins Kassations rjett-
 ur þá verður með engu móti analogi-
 surat til merkjamála frá almennum
 málum.

Jég stend fullkomlega við það sem
 jég hef áður tekið fram, um hin „föru
 heimtadaarskjöl“ mótpartansins. Jég skal
 fullkomlega jüta, að það kemmi að
 vera jömsvi órjúfleikar á því, að fá þann
 islenskt skjöl leyflega stöðfest, - ekki í
 Staupmannahöfn þau sem er fullt af
 islenskum fornfröngum en - í Sína
 t. d. En það sem jég ekki vil jüta
 er að þar fyrri eigi að trúa öllu sem
 skýjat hefur verið í Sína. En jég vil
 ekki vera að þreyta þeim háa rjett með
 því að orðlengja um stöðfestingarnar.

74
Það kemur ekkert uppá þó i þessu máli
því þó að framritin svo kölluð af "heim-
ildarokjölunum" sem eptirritin eru tek-
in eptir - voru lögð sjálf fram fyrir þeim
há njetta - áriðarbijefit frá 1600 úr safni
Hammars biskups. Vikur máldagi og ástut-
festa eptirritid af Arna Magnússonar
jartabók á landsbókarsafninu þá voru
ekki meiri stóð i þeim en eptirritunum,
því þau vantar allt authenticitet og
lagakraft yfir höfuð síni og geg hef-
aður sjnt fram á og þó að málsparti
minum þykki ekki ólíklegt að áriðar-
bijefit frá 1600 muni vera eptirrit af
úr bók i Leyndarokjalasupni Konungi,
þá er það eins og önnur getgáta sem
engar þýðingur hefur haft þjer. Þó að sagt
vori i jartabók Arna Magnússonar eins
og mótparturinn heldur fram, að torf-
visti og stungu sji i Eyðslandi naum
og litil og mótak til eldi víðar i Vikur-
landi, þá get jeg líka þótt mótpart-
inn, þó hann þykki þumeygu land-
inn, á því, að þetta kemur ekki i minnst
því við það sem merkjadómurinn hefur
á ákveður um landamarki Eyða, því á
landi því, sem demt er Eyði, er enn
þarm dag i dag og hefur verið vintur

á forfrestu, slungu og móttaki til eldri-
 vinda, en það mun af því sem á eftir
 þer skiljust betur, hvernig mótparturinn
 hefur farið að hneigslast á þessu og
 mun það sjást að hann effir hófust
 eigi er svo Rummagur legu þrotulandi-
 nis, að lýsingu hans á því beri að
 taka fram effir lýsingu herra ritnefnda
 meckjadómanna.

Mótparturinn vill sama sprot Reyk-
 javíkurbjar af þrotulandinn með því,
 að Seltjennings hafi orðið að greiða
 bjar sjóðnum gjald fyrir móttak í Sanda-
 gerðismyrum og Skjólsmyrri (Kapl-
 skjóli) Jég hefi áður sagt að þó að
 svo hefti verid, þá hefti það ekki ver-
 id gjört fyrirvaralaust eta með góðu
 og hefti því engu fjóringu. En það er
 ekki nóg með þessum galla á not-
 kun Reykjavíkurbjar, en bjarfélaginn
 hefur farið hjér alveg allavills Sanda-
 gerðismyrin og Skjólsmyrin (Kapl-
 skjólsmyrin) eru ekki á þrotulandi-
 eta innan þeirra bakmarka, er sett
 eru fyrir lýði eftir meckjadómnum.
 heldur fyrir auðtan það; fyrir þessum
 eta vestan takmarki hefur þá á mati
 mótparturinn ekki gjört tilraun til að

um morgu sem fylgja rjettar skjal
N° 8 og sama vottorðin fyllilega mitt
mál.

Ad endingu held jeg fast fram við
þat sem jeg áður hef þekkt fram um þat,
ad ef Selsögandinn skildi telja sjá land
sem veri ad einhverju leyti skert með merkja-
dómnum, en þetta er engarveginn sýn
og samnað af mótpartinum með hinni óþjá-
merkjalýsingu Magnúsar í Þreidreda gagn-
vart Reykjavík, eðki gagnvart Eðsi, (sandi
rjettar skjal N° 17) - þá á slíkt ad komu
til leiðrjettmyar í máli milli Sels og Eðsar,
en kemur eðki Reykjavík við og jeg get þrett
mótpartinn á þat, sem honum eðki
sýnist vera fullgjört, ad dómur milli þreggja
manna er eðki bindandi fyri hvern þriðja.

Ad svo málta held jeg þó þat sem
þóttum er settar eru í fyri vörn minni
og legg málið í dóm með fyri vara.

Reykjavík 4. Október 1885

Gil Jon Jónsson

Hinn Rgl. isl. Landsyfjörjettar.

Lagt fram í yfudómnum 5/10 1885

Alhósteinsson
settur

No 11 - a.

Þá er jeg bjó með með onanni mínum
 dóttur sal. Hinriksdóttur á Melshúsum á
 Seltjarnarnesi þá þengum við móskurd
 í míri þeirri sem kallað er Skapla-
 skjól og sú myri er fyrir umann Lamba-
 stadaholt, en aldrei tókum við mó
 upp í míri þeirri er liggur fyrir vest
 an áður nefnd holt og vest jeg heldin
 ekki til at neinn hafi tekið upp mó
 í sútar nefndri míri. Þetta er jeg reid-
 búinn at sama ef krafist verður

Sveinsbo í Reykjavík 29. Septemb. 1885

Guðlaug Jónsdóttur
 Lagt fram í yfirlöginum 3/10 85

A. Thorsteinsson

 No 11. b.

Eptirvit

Þá er jeg borgari fyrir móskurd til
 Reykjavíkur bejar átti jeg heima á Pálshó
 fólk jeg upp þann mó í míri fyrir austan
Lambastadaholt, sem jeg hef heyrð at
 kallað veri Skaplauskjól eða Skirþjunnmyri.
 en hvergi annars stadar hef jeg haft mó
 skurd þring um nefnd holt, en á þeim
 stund er jeg hef nefnd, þettað vottorð er jeg
 reidubúinn at studdesta með eidi ef
 krafist verður

Bakkakoti 28. sept. 1885

Páll Gudmundsson.

Páll Gudmundsson á Bakkakoti hefur
mí sjúnt okkur, hvar hann hafi haft mö
skurd eptir því sem hann hefi að ofurþrá
segi þá eru þó mögrafir langt fyrir vinn-
an þau þukmörk landamerki ogjandi og.
viandi Lambastada helgar sjú, þetta
statfestum við með eidi ef með þars
Krisakoti. Melshúsum 28. sept. 1885

Jón Erlendsson. Jóhann Chr. Arnason.

Lagt fram í yfirdöminum 5/10. 1885

A Thorsteinson.

N° 11-e.

Eptirvit

Þegar þú býr í Skaptholti með mammi
minum sal Eyólf Magnússyni þá fengum
við móskurd í míri, sem kallað er Skapla-
skjól, en sú míri er fyrir innan Lamba-
stadaholt þetta he þú undir eiddelbod

Melshúsum 29 sept. 1885

Ólaf Jónsdóttir

Lagt fram í yfirdöminum 5/10 85

A Thorsteinson
settur

Fyrir hönd afþjanda matli þegar þú
þ. Th Jónassen og það um heilfmanada
þess og skjólin þú með samþykki möt-

partsinis var himn umbedni frestur veittur og öll skjölun gjöf.

Ejettinum sagt upp
Jon. Petursson & Briem A. Thorsen
settur settur.
#

Ár 1885 mánudaginn 19 okt. kl. 10 f.m. var himn Konungl. Landsýsludómur settur og haldinn af himn reglulegu dómendum og tóku seti í ejettinum sem settis með dómendum f. Sýslumadur E. Briem og Landfógeti A. Thorsen; var þá tekið fyrir málið

Nº 25/1885:

Rejurstjórn Reykjavíkur

gegn

Livíki Þjarnarsoni

Fyrir hönd ^{afsjanda} ~~stærsta~~ matti bejarsfógeti E. Th. Jonassen og skiladi aptur skjölum þeim sem honum voru gjöf Nº 1-11 með fylgiskjölum og lagði fram söknafrámhald dags. 17. Okt. sem Nº 12, er hljóðar

sv:

Nº 12

Framhald sökna

í málinu: Rejurstjórn Reykjavíkur

gegn

Livíki Þjarnarsoni

bróda á liti

Ad vísu er það svo, að minn heitruði
mótpartur eigi hefur kemid fram með neitt
nætt í síðustu vörn sinni, en hún er
samt svo lögut, að eg get ekki gengid
þegjandi fram hjá henni.

1. Þau sem mótpartur minn tekur þar fram
í vörn sinni að á landi því, sem dæmt
er líti með landamerkjadómnum sé
enn þann dag í dag og hafi verið vöntun
á lofustu og stungu og mótaki, þú er
það ekki rétt, því allt þetta þessu þess
á þessu landi og þar hefur verið rist
xxxiii hef til skamma tíma og er það ekki
hepplegt af mótpartinum að þara nið
bera þetta á bord fyrir hvern háa rétt, því
Vottord þau, er hann sjálfur hefur lagt
fram fyrir merkjadómnum sama einmitt
mál mitt eða hit mótsetta af því, er
mótpartur minn þar fram á. (Sjá réttar-
skjöl N^o N° 16. 17. 18. og 20 í vöndu réttardóm-
gjörðunum)

2. Þú mjúkur frá Melunum og Sauðagerði
að auotanverdu að yfjótgurdnum er
gengid hefur að Skejafirði til þorra úr
súðvestur horni Lidotjarna og sem enn ^{þú} sít
gardlag af, súður að sjó og norður að Lid-
tjörn nefnist nú og hefur verið kölluð einu
náfnu Skaplaskjólsmjúri eða Kapla skjól

og sá partur af henni sem næstur er Sunda-
 gerti, er opt í daglegu tali kallað Sunda-
 gertismýri, en nafnið Kirkjarmýri um nokkurn
 part Skaplastkjóls mýranna þekki eg ekki,
 því sést er mun mótpartur minn gæta sammá,
 að Seltjennungur og þar á meðal bíandinn
 í Skaptholti á listi lóð, er þeir hafa þeypt
 mótak frá Reykjavík í Skaplastkjóli, alþýf
 hafi tekið upp mörum fyrir vestan þá línu,
 sem mestjádómurinn hefur sett sem tak-
 mörk, og loks er það hefið misögn
 hjá mótpartinum, er hann segir í vurnar-
 framhaldi sínu 4. p. m.: „fyrir framman
 að vestan takmörkin hefi mótparturinn
 þar á milli ekki gert tilraun til að samna
 afnot af Reykjavíkur hálfa af landinu“,
 því eg hefi steypt tekið fram ein þess að
 því hafi verið né verði mótmælt, því
 þat veit hvor þunnugur maður hefi í
 Reykjavík, að Reykvikungur hafa bett beitt
 skeppum sínum á land það, er mestja-
 dómurinn nú eignar listi, rist þar þarf
 o. s. þv. á tölulauð af hálfa bíandi Eðis
 kmpremur hefi Magnús Jónsson í Þrást,
 sem er minn Reykjavíkurlandi, á tölulauð
 af hendi bóndans á Eðis girt og slegið
 Notavöll og eignað sei það land, en mestja-
 dómurinn setur mið takmörkin milli Reykja-

síttu lands og kúdis þvert yfir Notavöll
þannig að minnst helmingur þessa slógi-
lands eptir merkjadómnum er eign
jardarinnar kúdis. Þetta getur hinni heitnadi
mötpartur séð, ef hann vill gera sýi það
ómak að lita á hinni framlagða uppdrátt
af þretulandinu sbr. hevið Landamerkja
lýsning stefnda fyrir kúdi (rettarokjal N: 15
í undirrettardómisgjörðunum) en af hinni
verður ekki ráðist að Notavöllur heyrir til
kúdo lands eða að hann (s: stefndi) eign
sé það. Þvo merkjadómurinn hefur eignad
kúdi meira land, en stefndi sjálfur í merkja-
lýsningu sinni vill eiga, og er það cite
með fleiru, sem sýnir á hversu góðum
rökum Landamerkjadómurinn í þess máli
er byggður.

3. Þvermig að hinni útnefndu dómendur
í merkjadómnum sem eg áður hefji sýnt
að allir eru utankeriatómenn utan 1. þeirra,
þafi, einis og minn heitnadi mötpartur þinnst
að orði, fyrir séi þessum lýsningu fyrir
þvi, að þvi séi þinnmegi landinu, það kúdi
eg minn hest frá að skilja.

4. Þau 3 vottorð er mötpartur minn lagð
þrum síðasta rétta dag, met eg að engu,
þar sem þau eru gefin utan rétta, og eg engu
vissu hefji fyrir að þau séi gefin af þeim.

er þau eiga að vera frá. Auki þess er við tvö
af þeim að athuga að þau eru óskadfest „optu-
ait“ Eg mótmæli því fastlega þessum vottorð
um í sjúkverju tilliti og þrefst að óþvert til
lit verði tekið til þeirra.

Þá þar sem mótpartur minn að síðustu í
vörn sinni tekur það fram að ef Selsög-
andinn skyldi telja sei land sem veri
að einhverju leyti skert með merkjadóminum
þá eigi slíkt að koma til leiðréttingar mill-
Sels og Lítis, en Þórní Þeykjavík öðlast
vörð, þá ætla eg engum orðum að eyða
um það efri vörð mótpart minn í þetta
sinn, en skýrskota til þess er eg hefi tek-
ið fram í söðin minni 19. f. m. um þetta
átrid. málsans

Legg eg svo málið í dóm með skilskotun
til þess, er eg áður er búinn að taka fram
og þar hefi þrefst, að en ástíðil mér
þó rétt til þekari andsværa, ef þú
skyldi gjörast þar til

Reykjavík h. 17. október 1885

Vörðingur þyllt

E. Th. Þorsteinsson

Tal Hins þingm. íslenska yfirdómis

Lagt fram í yfirdómnum 19/10 85.

A. Th. Þorsteinsson

settur.

Fyrir hönd ^{stepnda} vífrjanda metti landritari
Jon Jenson og bud um 14 daga fest og
veitti rjetturinn hvern umbedna fest með
samþykki mótpartans og ljósi öll skil-
in

Rjettinum sagt upp
Jon Petursson. E. Briem. A. Thorsteinson
settur settur

++ ++ ++ ++

Ár 1885 mánudaginn 2. nóvember
kl. 10. f.m. var hvern þingungr landsrjetti-
dómu settur og haldinn af hvern reglu-
legu dómendum og tókun seti í rjett-
inum f. sejslumastur E. Briem og land-
fjéti A. Thorsteinson sem settur dómend-
ur, var þá tekið fyrir málið
N° 25/1885.

Rejarsstjórn Reykjavíkur

gegn
Lisiki Þjarnasyni

Fyrir hönd stepnda metti landritari
Jon Jenson og skiladi aptur skjölum
þeim, er honum voru ljósi og lagði fram
varnarframbala dags 2. ^{i dag} nov. br. sem N° 13.
sem hljóðar svo: N° 13

Njött solna frambala

í málinu Rejarsstjórn Reykjavíkur

gegn
Lisiki Þjarnasyni

Jeg skila hjer med aptur skjölum
málsins nr. 1-12 med fylgiskjölum, og skal
jafnframt leyfa mjer vridningarfyllst að
svara hinum einstökku atvörum í hinu
nýja söknaframbaldi mótpartsins
notkrum orðum.

ad 1 Jeg hef aldrei sagt, að í hinu um
þetta landi hafi alls sigi verið notað
neitt til torfristu eða tekinn eldiendur
Jeg hef að einu sagt, að þar sem Anna
Magnúsdóttir jarðabótt kelur torfristu
og stungu sauma og litla og móttak í
Núkuslandi, þá sigi þetta sjer einmitt
stað ennþá. Og eldiendur annar en þannig,
hefur heldur ekki verið tekinn þar í manna
minnum, einu og vottorðin þera með sji.

ad 2 Einu og jeg hef áður sagt er það af
óþurmagleika mótpartsins að hann vill
lata kaupaskjól mjúrina ná frá melun-
um og vestur að gjötgardinum, sem hann
kallar svo, (í miðri mjúri!!!) og hann
mun verða einn um það landligningu.
Kaupaskjól mjúrin er öll fyrir austan
Lambastadaholt, þar sem verkjádómurinn
hefur sett landamerkin. En annars er minnst
undir nafni mjúrunnar þennan. Hófuð.
atvör er það, að mér sé sem tekinn hefur
verið upp gegn borgum til Reykjavíkur býjar.

sjóss er samkvæmt vottordunum og álitu
merkjadómanna fyrir utan (áustan)
þrétulandið og getur því ekki talist með
afnotum Reykjavíkur af landi þessu. En
hvernig mótparturinn fer að uppástanda
að merkjadómurinn hafi dæmt Eyði meira
land en eigandi þess hafi viljad eigna
sjer, verður því af öllu óskiljanlegu óskilj-
anlegast. Í merkjadómurinn segir: „
Skinnu (við Grandabób) suður yfir Eit's
granda eptir beinni línu í hringi nýrsta
þúfu, er hest ber á í Lambastaduholti
og í merkjalíjasmígummi Eit'sbóndans:
„í þúfunni (nýrsta á Lambastaduholti) eptir
línu dreginni í norðu yfir Eit'sgranda
í skar það o. s. fr.“ Og er þetta ekki nokk
að líkt?

ad 3 Jég treysti því, að hinn hafi yfir-
dómuð minni skilja það sem mótpartur
minn „leidis hest sinn því að skilja.“

ad 4 Vottordin eru að minnsta kosti
eins góð og sama eins mikil eins og
hinar nýju landafredisþennningar, sem
mótparturinn hefur komið með undir
málrinu. En þau eru betri að því leyti
að þau eru gefin af þrummeyjum menn-
um

ad 5 Jég skýrskota hjer til þess sem tek-

er fram i vörn af framhelli minni
4. p. m.

Legg þú svo málið í dóm með sömu
kröfum og þú hefur gjört, og fyrir
vara til þess að vera ef þú gjörir

Reykjavík 2. nóv. 1885

Veidungarfyllt

Jón Jónsson

Til
hins Kgl. isl. Landsrettar.

Framlagt í yfurdómurum 2. nóv. 1885

A. Þorsteinsson.

Fyrir hönd ^H áfrjanda ^H mátti þegar þótti
E. Th. Jónsson og mótmaði öllu því sem
fram er komið af hendi mótpartans;
skjótandi til þess er hann áður hefur
framlagt þess og vinnjet málið til dómur
þessum tók sökina til dómur

þessum sagt upp

Jón Pjetursson Eggert Þórn A. Þorsteinsson
settur settur.

#

(21)
Ár 1885 mánudaginn þann 24 desem-
ber kl. 10 f. m. var hann Konunglegi lands-
yfirdomur settur og haldinn af þessum reglu-
legu dómendum, og var þá fyrir tekið málið:
og tók sáti í rjetturum af systum E. Þórn og landþótti A. Þorsteinsson

N° 25/1885.

Bejarstjórn Reykjavíkur

gegn

Eiríki Þjarnasyni á líði
og í því kvæðinn upp svolátandi.

Dómur:

Með merkjadómi sem upp er kvæðinn í aukarjetti Skjásar og Gullbringuviðslu 6. júlí 1885 er það ákveðið, að Landamerki milli Reykjavíkur og líðs skuli vera eptir beinni línu úr miðjum Reykjavíkurbólum yfir stóru austurlega við líðsgranda, en vestanvert við lendinguna í Grandaból, og þaðan suður yfir líðsgranda eptir beinni línu í nyrsta þrífu er hæst ber á Lambastadaholli.

Afryjandinn, bójarstjórn Reykjavíkur, hefur þröfast þess, að dómur þessi verði dómur ómerkis og málinu heimis-
að. Aftur á móti hefur stefndi þröfast þess, að dómurinn skyldi óráskad, en líðs hafa þess þröfast máls-
kostnaðar fyrir yfirlómi.

Þeim afryjandi dómur er byggtur á því, að það egi vafalaust, að þratulandið hafi verið yfekt og notað frá líðinum mjög langt árabíll, eða svo lengi sem eltu menn muna, á tölulútu af hálfu Reykjavíkureiganda allh þangað til árið 1879, en þess ber að geta, að

í málinu er ekkert framkomið, og
 slík fullvissa og fullýðing geti stuðst
 við, nema rjettarskjál þau, er fram von
 lögð af hálfu stefnda fyrir merkjadóm-
 inum, sem N° 16-20 og sem eru skrif-
 leg vottorð 5 manna, gefin utan rjettar
 og var gildi þeirra af áfrjýjanda máls
 ins mótumelt fyrir merkjadómneinum, ein
 þess að þau þau á epti hafi verið stuð-
 fest fyrir rjetti, og leiddi þar af, að sigi er
 lög heimilt, að byggja dóm á þessu skr.
 n. l. l. b. 13. k. 6. gr. rji heldur getu það,
 með þessum málavörðum verid negilegt
 út af fyrir sig, að merkjadómneinum hefur
 fundið þessi úrslit málsins edlileg sökum þess,
 að þrotulandið liggur nær því nær þessum á tungjadr-
 inum á lóði, landamerkin verði því nær berr
 og jörð þessi sé 16⁴ 80 al. að djúrlíka epturformu
 mati, en þó því nær útlandslaus.

Heim áfrjýjanda dómur þar því samkvæmt 10. og
 12. gr. laga 17. mars 1882 að sama ómerkum og heim-
 visa málinu, en málskostnaður fyrir yfirdómi
 vridist eptur atvittum eiga að falla niður.

Því dómist rjett að vera:

Heim áfrjýjandi dómur á ómerkum
 að vera, og málinu visad heim
 aptur. Málskostnaður fyrir yfirdómi
 dómi falli niður.

Jón Þjetursson.

Rjettarinn sagt upp
Jon Pjetursson E. Briem
settur

A. Thorssteinson
settur

Rjettargjörðum þessum
til staðfestu er mitt undir
skrifad nafn og imsigli
rjettarins.

Þorgun

Ritlaun 2 Yaraia 40	12	kr
unahöfning	4	25
unnugt skrifkerfi	1	83
	<hr/>	
	13	08

Þrettán-kronur og átta aurur

þorgun

A. Thorssteinson
settur

A. Thorssteinson
settur

Jon Pjetursson.

teinson

um

undir

igli

Stonlausun

1675

